



ΕΤΟΣ Δ' ΑΡΙΘ. 12

15 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1903



ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΙΣΔΕΡΙΚΟΥ ΦΡ. 16
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΞΩΔΕΡΙΚΟΥ ΦΡ. 20

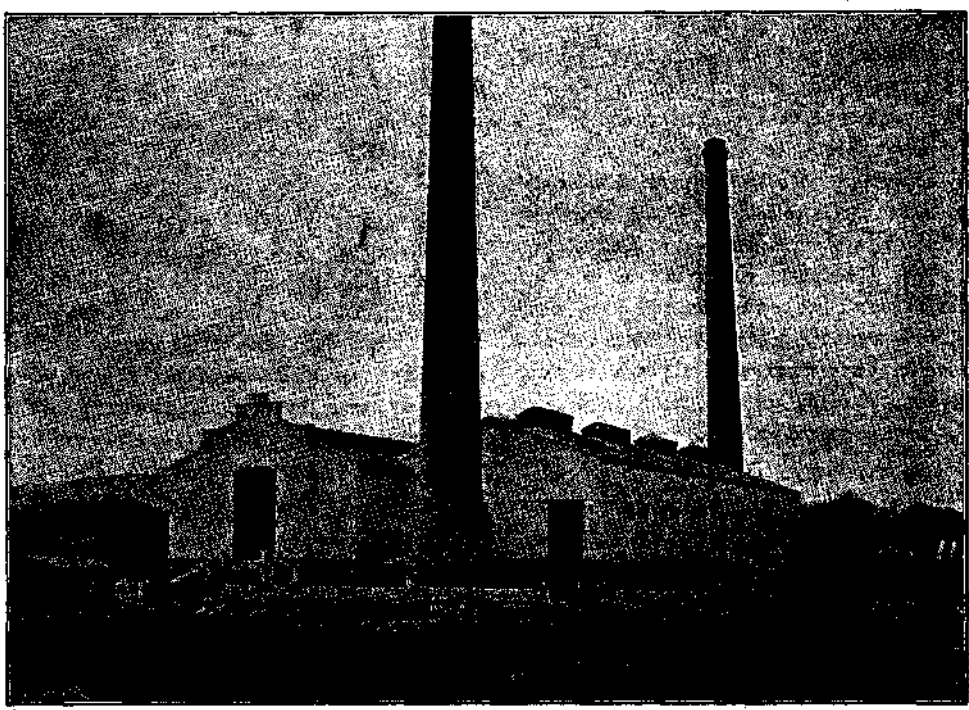
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΑΘΗΝΗΣΙ ΟΔΟΣ ΙΩΑΚΡΑΤΟΥΣ 29
Παρά τὸν σταθμὸν Σιδ. Ἀθ. Πειραιῶς

Ο ΗΛΕΚΤΡΟΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ-ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Ὁ κεντρικὸς ἠλεκτρικὸς σταθμὸς, εὐτὸς τὴν εἰκόνα βλέπετε, εἶε ἡ βιομηχανικὴ ἐκείνη ἐγκατάστασις, ἥτις εἶδει φωτισμὸν εἰς τὰς πόλεις

εἶναι καὶ εἶνε τὸ μόνον ἐργοστάσιον τοῦ εἴδους τοῦ ἐν Ἀνατολῇ. Τοῦτο θὰ περιγράψωμεν συντόμως ἔχοντες ὡς βάσιν τὴν ἡμετέραν ἐν αὐτῷ ἐπικεψιν καὶ τὴν ἀξιόλογον ἐκτενὴ μελέτην καὶ περιγραφὴν τοῦ σταθμοῦ, ὑπὸ τοῦ ἀξιολόγου κ. Γ. Ἀθηνασιάδου διηγητοῦ τῆς Παιρ. Φυσικῆς ἐν Ἐθν. Πανεπιστημίῳ, τοῦ μόνου εἰδικῶς περὶ ταῦτα ἀσχοληθέντος.



Κεντρικὸς ἠλεκτρικὸς σταθμὸς Ν. Φαλήρου

Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς καὶ ἥτις μετ' ὀλίγους μῆνας θὰ θέσῃ εἰς κίνησιν τὸν πρῶτον ἐν Ἑλλάδι ἠλεκτρικὸν σιδηρόδρομον. Ἡ ἐγκατάστασις αὕτη μεγάλην ἐνέχει τὴν σπουδαιότητα, καθότι εἶναι μία ἀπὸ τὰς μεγαλειτέρας ἐφαρμογὰς τῆς καταπληκτικῶς ἐξαπλουμένης ἐπιστήμης, παρέχει μεγίστας εὐκολίας εἰς τὴν καθ' ὅλου βιομηχ-

ἰκίαν. Ὁ κεντρικὸς σταθμὸς κεῖται παρὰ τὸ Ν. Φαλήρου, πλησίον τῆς γραμμῆς τοῦ σιδηρ. Πειραιῶς—Ἀθηνῶν, εἰς ἀπόστασιν 800 μ. ἀπὸ τῆς θαλάσσης, εἶε δὲ ἀριετῶν διαστάσεων ἦτις 24.000 τετρ. μέτρ. Ἀποτελεῖται ἐκ δύο ἀθουσῶν μεγάλων, ὧν ἡ μεγαλειτέρα, ἔχουσα μήκος 82.5 μέτ. πλάτος 19.5 καὶ ὕψος 13 μ. εἶνε



Λεβητοστάσιον (άντλίας, διύλιση)

προορισμένη μόνον διά τας μηχανάς, εύρίσκεται δὲ εἰς ὕψος ἀπὸ τοῦ ἐδάφους 13.50. Ἡ ἐτέρα αἴθουσα ἔχει μήκος 70 μ., ὕψος δὲ καὶ πλάτος τὸ αὐτό, περιέχουσα τὸ λεβητοστάσιον.

ὑπὸ τὸ ἐδαφος τῆς μεγάλης αἰθούσης υπάρχουν πολυμορφοὶ στοαὶ καὶ διάδρομοι, χρησιμεύοντες εἰς τὴν ἐγκατάστασιν ψυκτῆρων, ἀντλιῶν κτλ. καὶ μέγα πλέγμα σωλῆνων ἐξ ὧν ἄλλοι μὲν διοχετεύουσι τὸν ἀτμὸν, ἄλλοι δὲ ἀγρῶσι καὶ ἀπάγουσι τὸ ὕδωρ· ἐπίσης ἐκεῖ ὑπάρχει καὶ τὸ πλῆθος τῶν καλωδίων, ἅτινα ἀπάγουσι τὸν ἠλεκτρισμὸν εἰς τὰ διάφορα τῆς ἐφαρμογῆς μέρη. Ταῦτοιοι διάδρομοι εὐρηγνται καὶ ὑπὸ τὸ λεβητοστάσιον μετὰ πολυπλόκων σωλῆνων πρὸς ἀπαγωγὴν τοῦ καπνοῦ, δεξαμενὴ πρὸς ἀποταμίευσιν ὕδατος, ὅπερ παράγεται εἰς τὸν ἐν τοῖς ψυγείαις ὑδροποιούμενον ἀτμὸν, πρὸς δὲ διύλιση καὶ καθαριστικὰ τοῦ ὕδατος μηχαναί.

Ἡ αἴθουσα τῶν μηχανῶν ἀποτελεῖ τὸ κέντρον τῆς ἐνεργείας· ἐν αὐτῇ εὐρηγνται αἱ ἀτμομηχαναὶ καὶ αἱ ἠλεκτρομηχαναί. Αἱ ἀτμομηχαναὶ εἶνε μεγάλαι 7 τὸν ἀριθμὸν ὀλίγης ἰσχύος 1000—1200 ἵππων. Ἐκάστη τῶν μεγάλων ἀτμομηχανῶν σύγκειται ἐκ τεσσάρων μεγάλων κυλίνδρων ὀριζοντιῶν ἀνα δύο ἀπέτελούστων ζεύγη παράλληλα, δι' ὧν ὁ ἀτμὸς χρησιμοποιοῦται μετ' ἐλαχίστης ἀπωλείας, διότι ἀποδίδουσι 90 % ἰσχύον. Τὸ βάρος τῆς μηχανῆς μετὰ τῶν ἐξαρτημάτων εἶνε 100 τόνων, ἔχει δὲ μήκος 10 μέτρων ἀπὸ τοῦ ἄκρου τοῦ κυλίνδρου μέχρι τοῦ ἄξονος. Ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ ὑπάρχει γέφυρα εἰς ὕψος 7 περίπου μέτρων κινουμένη καθ' ὅλον τὸ μήκος ἐπὶ σιδηρῶν τροχιῶν χρησιμεύουσα πρὸς ἀνύψωσιν μεγάλων βαρῶν, διότι διὰ τῆς χειρὸς ἐνδὲ ἐργάτου κινουμένη ἀνυψοῖ βάρος 20

τόνων ἢτοι 16000 ὀκάδων· ὑπάρχουσι δὲ ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ καὶ αἱ ἠλεκτρομηχαναὶ πρὸς παραγωγὴν τοῦ ἠλεκτρισμοῦ, ἃς κατωτέρω θὰ περιγράψωμεν.

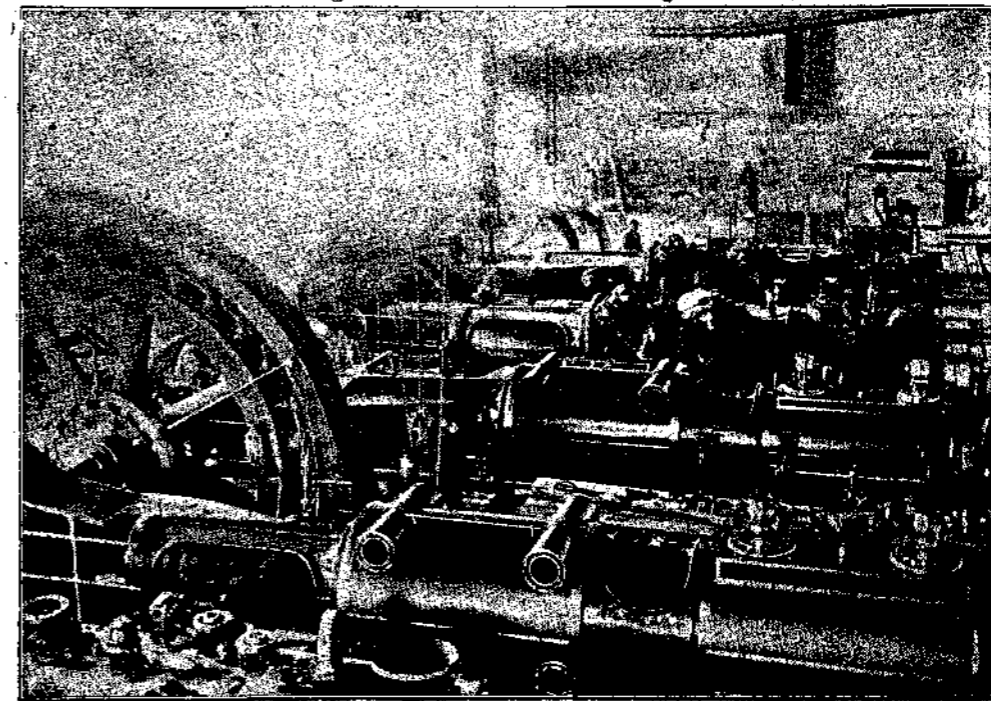
Ἡ δευτέρα αἴθουσα περιέχει τοὺς λέβητας 12 τὸν ἀριθμὸν· παρὰ τούτους εὐρηγνται εἰς προθερμαντήρες, σύστημα δηλαδὴ σωλῆνων, ὅτινες περιέχουσι τὸ διὰ τοὺς λέβητας ὕδωρ, ὅπερ θερμαίνεται διὰ τῶν ἐκ τῶν λεβήτων ἐξερχομένων ἀερίων, ἅτινα κατόπιν διοχετεύονται εἰς τὰς καπνοδόχους. Ὁ ἀτμὸς συλλέγεται ἀνωθεν ἐν τῷ ἀτμοθαλάμῳ, ὅπου ὁ ἀτμὸς ἀγεται εἰς πίεσιν 1 1/4 ἀτμοσφαιρῶν. Εἰς τὸ μέσον τῆς αἰθούσης ὑπάρχει δεξαμενὴ, ἣτις συλλέγει τὸ θερμὸν ὕδωρ ὅπερ παράγεται ἐκ τοῦ ἀτμοῦ τοῦ ἐξερχομένου ἐκ τῶν κυλίνδρων τῶν ἀτμομηχανῶν διὰ τῶν ψυγείων, ἅτινα ἐνεργῶσι τὴν ψύξιν διὰ θαλασσίου ὕδατος ἀντλουμένου ἐκ τῆς θαλάσσης διὰ μικροῦ λιθοκτίστου σωλῆνος διήκοντος ἐντὸς αὐτῆς 100 μέτρα.

Ἐκατέρωθεν τοῦ σταθμοῦ ὑψοῦνται αἱ δύο μεγάλαι καπνοδόχοι αὐτοῦ· ἔχουσαι ὕψος 65 μέτρων καὶ περιφέρειαν 22 μ., 16. Ἡ ἐσωτερικὴ διάμετρος τοῦ στεμίου εἶνε 2.50 μ., τῆς δὲ βάσεως 3.70 μ. Πρὸς θιμελίωσιν τούτων ἐπήχθησαν 100 πύσσαλοι εἰς πᾶσι 8 μέτρων καὶ ἐκτίσθη βάσις 100 τ. μ. ἐκτάσεως, τὸ δὲ ὀλικὸν βάρος αὐτῶν εἶνε 600.000 ὀκάδων.

Ἐν τῇ κατασκευῇ τοῦ σταθμοῦ πλεῖθ' ὄσα ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν. Ὑπελογίσθη καλῶς ἡ θέσις καὶ ἐκρίθη καταλληλοτάτη αὐτῇ εἰς ἣν εὐρίσκειται καὶ διὰ τὴν κανονικὴν τῆς μεταβίβασης τῆς ἐνεργείας εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ καὶ διὰ τὴν πλησίον θάλασσαν καὶ διὰ τὴν ὀλιγώτερον δαπάνην τῆς μεταφορᾶς τῆς καυσίμου

ὕλης εἰς Φάληρον ἢ εἰς Ἀθήνας. Ἡ ἐγκατάστασις δὲ τῶν διαφόρων μηχανημάτων εἶνε ὄντως θαυμασία· τόσαι δὲ πρόνοιαι ἐλήφθησαν ὥστε δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι αἱ χρησιμοποιοῦμεναι ὕλαι δυσκόλως θὰ ἐξέλθωσιν ἐκεῖθεν, διότι ἐδῶ βλέπει τις τὰ ψυγεία τοῦ ἀπομένουτος ἀτμοῦ ἐκεῖ τὰ διύλιση τῶν ἐκ τῶν μηχανῶν πίπτοντος ἔλαιου καὶ τὰ τοιαῦτα. Παρατηρεῖται δὲ ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον καθαρὴ καὶ μεγίστη, ἣτις συμβάλλει μεγίστως εἰς τὸ ἐπιβάλλον τῶν αἰθερῶν, αἵτινες, χαώδεις σχεδόν, ὑπ' εὐδενὸς χωρίζονται στόλου.

τῆς τοῦ ἠλεκτρισμοῦ, ἣτις διέρχεται εἰς τὴν μονάδα τοῦ χρόνου, ἀκριβῶς ὅπως ὑδραγωγὸς τις παρέρχεται εἰς ὀρισμένον χρόνον ὀρισμένην ποσότητα ὕδατος. Ἀντίστασιν δὲ τὸ πρόσκρημα τὸ ὑπὸ τοῦ ἠγώγου τιθέμενον κατὰ τὴν διάβασιν τοῦ ρεύματος. Ἡ ἠλεκτρεγερτικὴ δύναμις καὶ τάσις μετρεῖται διὰ τῆς μονάδος βόλτ. Ἡ ἐντάσις μετρεῖται διὰ τῆς μονάδος ἄμπιερ ἢ δὲ ἀντίστασις διὰ τῆς μονάδος Ὠμ. Ἡ ἰσχύς τοῦ ρεύματος μετρεῖται διὰ τῆς μονάδος βάττ, ἣτις ἰσοῦται πρὸς ρεῦμα ἐντάσεως ἐνός ἄμπιερ καὶ τάσεως ἐνός βόλτ· εἰς τὰς μεγάλας δὲ ἠλεκτρομηχανὰς μετρεῖται ἡ ἰ-



Αἰθουσα μηχανῶν

Παραγωγὴ τοῦ ρεύματος.

Πρὶν ἢ προβῶμεν εἰς τὴν περιγραφὴν τῆς παραγωγῆς τοῦ ρεύματος θέοι νὰ προτάξωμεν ὀλίγας γραμμὰς ἐξηγουσας τοὺς ὅρους, ὅτινες θὰ χρησιμεύωσι πρὸς κατανόησιν ταύτης.

Εἶνε γνωστὸν, ὅτι τὸ ἠλεκτρικὸν ρεῦμα ἔχει φορὰν ἐκ τοῦ θετικοῦ πόλου εἰς τὸν ἀρνητικόν, ἢ δὲ δύναμις ἢ παράγουσα τὸ ρεῦμα λέγεται ἠλεκτρεγερτικὴ δύναμις, ἣτις δύναται νὰ παραβληθῇ πρὸς τὸ ὅτι δύο σώματα ἀνίσους ἔχοντα θερμοκρασίας καὶ πλησίον κείμενα λαμβάνουσι βαθμῶδεν τὴν αὐτὴν θερμοκρασίαν, διότι ἐκ τοῦ θερμότερου μεταβαίνει τοιαύτη καὶ εἰς τὸ ψυχρότερον. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ εἰς τὸν ἠλεκτρισμὸν· τὰ σημεῖα δηλαδὴ πάντα δὲν ἔχουσιν τὴν αὐτὴν τάσιν ἢ πίεσιν καὶ ἐπομένως ὑπάρχει μεταξὺ δύο διαφόρων σημείων τοῦ ρευματογωγῶν διαφορά τάσεως. Ἐντασιν τοῦ ρεύματος καλοῦμεν τὴν ποσό-

σὺς διὰ τῶν χιλιόβαττ ἢ συντόμω, Κν (Kilovolt).

Ὅταν εἰς τινὰ ἀγωγὸν διαρρέμεται ὑπὸ ρεύματος ἠλεκτρικοῦ πλησιάζωμεν ἄλλον ἀγωγὸν διαρρέμενον ἐπίσης ὑπὸ ρεύματος, παράγεται τὸ καλούμενον ρεῦμα ἐξ ἐπαγωγῆς ἢ ἐπαγωγίμων· τὸ αὐτὸ δὲ συμβαίνει καὶ ὅταν μαγνήτης πλησιάζῃ τὸ ρεῦμα. Κάλειται δὲ τὸ δεύτερον ρεῦμα ἢ ὁ μαγνήτης ὁ παράγων τὸ ἐπαγωγίμων ρεῦμα ἐπαγωγόν. Πιράγεται δὲ κατὰ μὲν τὴν πλησίον τοῦ ἐπαγωγῶν, ρεῦμα ἐπαγωγίμων τῆς αὐτῆς φορᾶς μετὰ τοῦ ἐπιδρωντος, κατὰ δὲ τὴν ἀπεμάκρυνσιν, ἀντιθέτου φορᾶς. Ἄν λοιπὸν διὰ καταλλήλων μηχανημάτων κατορθώσωμεν τὴν ρυθμικὴν παραγωγὴν σειρᾶς ρευμάτων ἐπαγωγίμων, ταῦτα θὰ ἔχωσι ὅτε μὲν μίαν φορὰν, ὅτε δὲ ἐτέραν.

(Ἔπεται συνέχεια)

Θρ. Σ. Βλησίδης
φοιτ. φυσικῶν

Η ΑΛΧΗΜΕΙΑ

Θά ἔχη κάποτε, ὡ ἀναγνώστα μου, συγγραῖσει τὸ οὗς σου μία μαγικὴ λέξις, τὴν ὁποῖαν φανταζέσαι, ὡς εκπροσωποῦσαν τέχνην μαγικὴν, περιβεβλημένην ἀπὸ τοὺς μυστηριώδεις καπνοὺς μεσαιωνικοῦ ἐργαστηρίου, ἢ Ἀλχημεία. Περὶ τῆς τέχνης αὐτῆς γίνεται τώρα ὁ λόγος. Τὸ θέμα εἶνε ἐπαγωγὸν καὶ προσεπάθησα νὰ ἀφαιρέσω διὰ ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα μόνον εἰς τὴν ἀκοὴν τοῦ χημικοῦ θά ἦσαν εὐχάριστα. Ἐλπίζω δι' αὐτὴν τελειώσω πρὶν κοιμηθῆσαι!

Ἀφ' οὗτου τὴν γῆν κατώκησεν ἄνθρωπος δυνάμενος νὰ σκέπτηται. δύο ζητήματα προτάθησαν εἰς αὐτόν: πότεν ἦλθε; ποῦ θά μεταβῆ; Διὰ νὰ εὕρῃ τὴν ἀπάντησιν τοῦ πρώτου ἠτένισεν εἰς τὸν Οὐρανόν, διὰ νὰ ἐννοήσῃ τὸ δεύτερον ἔρριψε τὸ βλέμμα πρὸς τὸν τάφον. Καὶ ἐγέννηθησαν οὕτω πῶς αἱ δύο κυριώτεραι ἐπιστήμαι. Ἡ ἀστρονομία καὶ ἡ χημεία, ἀδελφαὶ καὶ ἐξ ἴσου μεγάλαι, πλήρεις δὲ βαθύτητος καὶ ἀπαιτούσαι ἀμφοτέραι ἰσχυρὰ πνεύματα, ὡς μύστας, δι' ὅπερ καὶ ἐξετράπησαν κατόπιν, εἰς χρόνους μωροσοφίας. ἢ μὲν εἰς Ἀστρολογίαν ἢ δὲ εἰς Ἀλχημείαν. Σκοπὸς δὲ τῶν ἀποκρύφων αὐτῶν ἐπιστημῶν ὑπῆρξεν ἡ ἀνακάλυψις τοῦ μέσου, διὰ τοῦ ὁποίου θά ἐπετυγχάνετο ἡ εὐτυχία ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἔπειτα διὰ τῆς ἰατροχημείας ἡ μακροβιότης καὶ ἡ ἀθανασία.

Ἡ ἐτυμολογία τοῦ ὀνόματος τῆς χημείας εἶνε ἀσαφὴς καὶ σκοτεινὴ καὶ δικαίως: Ἐπιστήμη ἀναπτυχθεῖσα ἀπὸ τοὺς Αἰγυπτίους, καλλιεργηθεῖσα ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας καὶ κατὰ τὸν ΙΑ' αἰῶνα παραδοθεῖσα εἰς τοὺς Ἀραβας, εἶνε φυσικὸν νὰ ἔχη ἀβεβαίαν τὴν παραγωγὴν καὶ γένεσιν τοῦ ὀνόματός της. Κατὰ τοὺς μὲν, τὸ ὄνομα ἐδόθη ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων διότι αὐτοὶ οἱ ὅποιοι, καθὼς εἶπον πρῶτοι ἀνέπτυξαν αὐτὴν, ὀνομάζουσι τὴν Αἴγυπτον Χέμ ἐξ αὐτοῦ δὲ παρήχθη τὸ ὄνομα τὸ ὁποῖον κατόπιν πλουτισθὲν ὑπὸ τῶν Ἀράβων διὰ τῆς προσθέσεως Ἀλ τὴν ὁποῖαν οὗτοι προτάσσοι πάσης σχεδὸν λέξεως ἐκφραζούσης τι τὸ θαυμάσιον, (1) ἐκλήθη Ἀλχημεία καὶ ὡς τοιαύτη ἐκαλλιεργήθη μέχρι τῆς ἐποχῆς τοῦ μεγάλου Λανουικιερ καταστήσαντος αὐτὴν ἀξίαν τοῦ ὀνόματος τῆς ἐπιστήμης. Κατ' ἄλλους ἡ χημεία πρέπει νὰ γράφηται χυμεία καὶ νὰ παράγῃται ἐκ τῆς ἑλληνικῆς λέξεως χυμός. Κατ' ἄλλους ἀκόμη, οἱ Ἕλληνες παραλαβόντες τὴν ἐπι-

(1) Ἀλκοάν, Ἀλζμπρα (τὰ θαυμαστὰ ἀνάκτορα), Ἀλμαγέστ (ἡ σύναξις τοῦ [Πτολεμαίου] κτλ.)

στήμην παρὰ τῶν Αἰγυπτίων καὶ θέλοντες νὰ ὀνομάσωσιν αὐτὴν διὰ μυστηριώδους ὀνόματος τὴν ἐκάλεσαν οὕτω, διότι ἦτο μυστηριώδης καὶ ἱερὰ τέχνη, αἰνιγματώδης καὶ ἱερογλυφικὴ, τέχνη ἣτις πρέπει νὰ κρύπτηται καὶ νὰ φυλάσσεται καθὼς τὸ μέλαν τοῦ ὀφθαλμοῦ. Ἐχουσι δὲ, οἱ οὕτως ἐτυμολογοῦντες καὶ τὸν Πλούταρχον ὑπὲρ αὐτῶν, γράφοντα εἰς τὸν Ζ' τόμον τοῦ περὶ Ἰσίδου καὶ Ὀσίριδος βιβλίου του τὰ ἑξῆς: «Τὴν Αἴγυπτον ἐν τοῖς μάλιστα μελλάγγειον οὔσαν, ὡσπερ τὸ μέλαν τοῦ ὀφθαλμοῦ, χημία καλοῦσι». Καὶ τέλος τὸ ὄνομα πιθανὸν νὰ παράγῃται ἀπὸ Χήμην τινὰ προφήτην Αἰγύπτιον, ὅστις μάλιστα ἀπεφήνατο ὅτι: «Ἐν τὸ πᾶν καὶ δι' αὐτοῦ τὸ πᾶν γέγονεν».

Οἱ Πέρσαι καὶ οἱ Αἰγύπτιοι ὑπῆρξαν οἱ πρῶτοι ἀναπτύξαντες τὴν χημείαν, καθὼς καὶ πάσας τὰς ἐπιστήμας ἀφοῦ εἰς τοὺς πλήρεις μυστηρίου, ὑπογίους ἀνακαλυφθέντας ναοὺς τοῦ Ρᾶ καὶ τοῦ Ζωροάστρου ἀνευρέθησαν ὄργανα, χρησιμεύοντα εἰς ἐπιστημονικὰς ἐργασίας ὄλως ἀγνώστους ἀκόμη εἰς ἡμᾶς. Ἐγνώριζον καθὼς ἐκ πολλῶν τεκμηρίων συναγομένον νὰ κατασκευάζουν: ἀρώματα, σάπωνας, στυπτηρίας, νὰ χύνουν ὑελον καὶ νὰ ἐργάζονται τὰ μέταλλα. Ἐδῶκαν δὲ οἱ Πέρσαι πρῶτοι εἰς τὰ μέταλλα τὰ ὀνόματα τῶν πλανητῶν, καλέσαντες: Ἐρμῆν τὸν ὑδράργυρον, Ἄρτεμιν τὸν χαλκόν, Κρόνον τὸν μόλυβδον, Σελήνην τὸν ἀργυρῶν, Ἥλιον τὸν χρυσοῦν κλπ. Φαίνεται δὲ ὅτι ἦτο εἰς λαμπρὸν σημεῖον ἀνεπτυγμένη τότε ἡ ἐπιστήμη καὶ ἐκ τῆς ὑπολήψεως τὴν ὁποῖαν ἡ κοινὴν ἔτρεφε πρὸς τὸν σοφόν. Ὁ μύστης ἀξιολόγου ἐπιστήμης εἶνε τόσοσιν σεβαστός ὅσον καὶ ἡ ἐπιστήμη του ἀπολαύων δὲ σεβασμοῦ εἰς τὸν κόσμον εἶνε διπλασίως σοφός καὶ θά ἐκτελέσῃ τὴν διπλασίαν ἐργασίαν, καθὼς καὶ ἐργάτης ἐν ἡσυχίᾳ ἐργαζόμενος. Καὶ μέχρι τῆς ἐποχῆς τῆς τελείας παρακμῆς τῆς Ἑλληνικῆς φιλοσοφίας ἦτο σεβαστὴ ἡ ἐπιστήμη καὶ οἱ μύσται ἦσαν τὰ ἀξιολογώτερα πρόσωπα τῆς πόλεως, ἀφοῦ ἐγεύοντο εἰς τραπέζας ἡγεμονικὰς καὶ ταξειδεύοντες συνεχίζουν τὸν κόσμον καθὼς οἱ ἀπὸ Περσίας ἐλθόντες μάγοι κατὰ τὴν γέννησιν τοῦ Ἰησοῦ.

Καὶ οἱ Φοίνικες δὲ καὶ οἱ κάτοικοι τῆς Σιδωνος ἀξιολόγως ἐπεδίδοντο εἰς τὴν ἐπιστήμην, ἀφοῦ ἦτοδ νομαστὴ ἢ πορφύρα τῆς Τύρου καὶ γνωστὴ ἢ τῆξις καὶ κατεργασία τῶν μετάλλων. Γράφει δὲ καὶ ὁ Ὀμηρος ἐπαινῶν τὸν κρατῆρα τὸν ὁποῖον ἔδωσαν ὡς λύτρον τοῦ Λυκάονος (Ἰλιάς ψ. 743 κ. ε.)

κάλλει ἐνίκα πᾶσαν ἔπ' αἶαν
πολλόν, ἐπεὶ Σιδόνες πολλοὶ δαίδαλοι εὖ ἦσκησαν.

Οἱ δὲ κάτοικοι τοῦ Οὐραίου κράτους οἱ τόσοσιν θαυμασίως ἐπιδοθέντες εἰς τὴν Ἀστρονομίαν, δύναται τις νὰ εἴπῃ, ὅτι ἐλαχίστης προσοχῆς ἠξίωσαν τὴν Χημείαν καὶ τὴν Φυσικὴν, ὁμοιάσαντες ἀκριβῶς πρὸς ἐκεῖνον τὸν ἀρχαῖον σοφόν, ὅστις πρὶν παρατηρήσῃ πρὸ τῶν ποδῶν τοῦ τι ὑπῆρχε παρετήρει τὸν οὐρανόν. μέχρις οὗτου ἔπεσεν εἰς ἐν ξηρὸν φρέαρ. Ἀναφέρεται ἐν τούτοις ἀπὸ τοὺς Κινέζους ἱστορικοὺς ὅτι οὐτοκράτωρ Ὀάνκ τι ἀποθανὼν τὸ ἔτος 2698 πρὸ τῆς ἡμετέρας χρονολογίας, ἐκέκτητο θαυμάσιον ὄργανον, δεικνύον τὰ τέσσαρα τοῦ ἐρίζοντος σημεῖα, διὰ τοῦ ὁποίου ὁ ἐν λόγω αὐτοκράτωρ ἠδύνατο νὰ πηγαίῃ ὅπου ἤθελε καὶ νὰ ἀνευρίσκῃ τὸν δρόμον του. Ἐπίσης ἐγνώριζον τὴν κατασκευὴν τῆς ἐξ Αἰθάλης μελάνης (τῆς καὶ σήμερον Κινεζικῆς λεγομένης) καὶ τὴν παρασκευὴν τοῦ διχλωριούχου ὑδραργύρου (Sub'ime) τοῦ θεϊκοῦ ὑδραργύρου, τοῦ θεϊκοῦ νατρίου (Si mirabile grauberi) Wilkins κτλ. Ὁ δὲ P. Amiel (1) ἀναφέρει ὅτι ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἔχουνον ὑελον κατασκευάζον πορσελάνην καὶ πυρίτιδα, πολὺ πρὸ ἡμῶν, ἦτις ἀναλυθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἀγγλοῦ σοφοῦ Wilkinson εὑρέθη ὁμοία περίπου τὴν σύστασιν πρὸς τὴν ἀγγλικὴν. Ἐστροβιλίσθησαν δὲ καὶ οἱ Κινέζοι ἐντὸς τοῦ μυστηρίου μετὰ τὴν διαφωρὰν ὅτι αὐτοὶ ἀντὶ νὰ ζητοῦν τὴν θεραπείαν διὰ τοῦ χρυσοῦ προσεπάθουν νὰ καταστῶσιν ὅσον δυνατόν μακροβιώτεροι, ἵνα ἀπυλαμβάνωσι τὰ ἀγαθὰ τῆς ὑπὸ τὸν ἥλιον ζωῆς.

Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι δὲ κάπως εἶχον προαχθῆ ἐν τῇ ἐπιστήμῃ ἐὰν κρίνωμεν ἀπὸ τοῦ ὀνομαστῶν βάλσαμον τὸ ὁποῖον κατασκευάζον καθὼς καὶ τὰ μύρα τὰ βαρύτιμα τὰ ὁποῖα ἐκίνησαν τὴν φιλαργυρίαν τοῦ Ἰουδα, ριφθέντα ἐν Βηθανίᾳ ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ εἰς τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ.

Προχθὲς ὁ περίπατος μετ' ἔφερε μέχρι τῆς Ἀκροπόλεως. Ὄταν ἐπεσκέφθην τὸ μουσεῖον, τοῦ ὁποίου ὄχι σπάνιος εἶμαι ἐπισκέπτης ἔμεινα θαυμάστῃς ἀρμονίας καὶ καταπληγμένους ἀπὸ ἐν ἄλλο γεγονός τὸ ὁποῖον κατὰ πρῶτον παρετήρουν. Ἐπὶ τῶν πτυχῶν τῶν φορεμάτων τῶν γυναικείων ἀγαλμάτων, οἱ μαῖανδροι, τοὺς ὁποίους τίς εἶδε ποτὸς καλλιτέχνης εἶχεν ἐκτυπώσει, ἦσαν ἀνεξίτηλοι, ἔμεινον δὲ κεχαραγμένα ἐπὶ τοῦ φορέματος τοῦ λιθίνου, τὰ ἴχνη τὰ ὁποῖα ἐχάραξεν ἡ γραφὴ μετριόφρονος τεχνίτου πρὸ εἰκοσίων αἰώνων. Ἡ χρωματοποιητικὴ ὁ κλά-

(1) Supplément à l'art militaire des Chinois, Mémoires I, VIII, p. 336.

δος αὐτὸς τῆς χημείας καὶ ἀναλόγως μετ' αὐτὴν καὶ ὅλη ἡ ἐπιστήμη ἦσαν θαυμασίως ἀνεπτυγμένα. Διὰ τῶν σοφῶν Ἑλλήνων περιηγητῶν τῶν ἠποίων τὰ ὀνόματα ἀναφέρει Διόδωρος ὁ Σικελιώτης, ἐπισκεφθέντων τὴν Αἴγυπτον διὰ τὸν ἔρωτα τῆς μοθῆσεως ἡ Χημεία μετεδόθη καὶ εἰς τοὺς ἡμετέρους πρόγονους, οἱ ὅποιοι ἀνέπτυξαν αὐτὴν μέχρι τοῦ σημείου τὸ ὁποῖον ἠδύνατο νὰ θεωρηθῆ διὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τὸ ἀπροχώρητον. Θὰ παριστάμεθα δὲ σήμερον εἰς μέγιστος προόδους τῆς ἐπιστήμης ἐὰν μὴ οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι, ἀσχολούμενοι μετ' ἄλλου εἶδους πνευματικῆς ἀσχολίας, ἀπέφευγον τὸ πειρασθῆναι ὡς βάνασον.

Ἄλλὰ καὶ ἂν ἀποβλέψωμεν εἰς τὰς τότε ἐπικρατούσας ἐπιστημονικὰς θεωρίας νομίζετε δὲν θά εὕρωμεν ὅτι αἱ πλεῖστοι καὶ κυριώτεροι ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται σήμερον ἡ ἐπιστήμη θά ἠδύνατο νὰ καυχῶνται, ὅτι ἐθεοπίσθησαν ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας; Ἐξ ἑναντίου ἡ ἀτομικὴ θεωρία ὁ σῦλος τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν, ὑπῆρξεν, ἡ θεωρία τοῦ Ἀριστοτέλους. Ἡ ὕλη δὲν εἶνε συμπαγῆς ἔλεγεν ὁ Στὰγειρίτης Φιλόσοφος ἀλλ' ἀποτελεῖται ἀπὸ τὰς ἀτόμους, δηλαδή ἀπὸ τὰ μέρη της τὰ ὁποῖα εἶνε φυσικῶς ἀδιαίρετα, μὴ συμπεφυκῶτα καὶ ἀπέδειξεν τούτου ἔφερε τὸ συμπιεστὸν τῶν σωμάτων. Ὁ δὲ σκοτεινὸς Ἡράκλειτος ἐν ἀλληγορίᾳ ἀνέφερεν ὅτι «Πάντα ῥεῖ δις εἰς τὸν αἰθῆρ ποταμὸν οὗ κᾶν ἐμφαίνις» καὶ ἡ ἰδέα του τελείως συμφωνεῖ πρὸς τὴν θεωρίαν ἡ ὁποία θεωρεῖται ὡς ἔρεισμα τῆς σημερινῆς ἐπιστήμης, καθ' ἣν πάντα τὰ σώματα ἐσχηματιζόμενα ἐκ μορίων, εὐρίσκονται εἰς διηλεκτικὴν παλμικὴν κίνησιν. Θὰ ἀναφέρωμεν ἀκόμη καὶ μίαν ἄλλην τοῦ Ἀριστοτέλους θεωρίαν, ἐκείνην ἣτις ἐγέννησε τὴν Ἀλχημείαν ἢ μᾶλλον ὑπῆρξε τὸ βάθρον αὐτῆς, παρέλκουσα ὅμως ὀρθῶς ταύτης, θεωρίαν ἣτις εἶνε ἴσως τὸ σημεῖον πρὸς ὃ τείνει ἡ σημερινὴ ἐπιστήμη: Τῆς μετατροπῆς τῶν στοιχείων εἰς ἄλληλα καὶ τῆς ἀνευρέσεως τοῦ ἐνός στοιχείου τοῦ παραγαγόντος τὸ πᾶν ὁποῖον θεωρεῖται ἡ χαστικὴ οὐσία.

Ἡ ἐποχὴ ὅμως τῆς παρακμῆς τῆς Ἑλλάδος ἐσῆμανε καὶ ἡ κοσμοκρατορία μεταφέρεται ἀπὸ τοῦ Ἀστεως τῆς Παλλάδος εἰς τὴν πολεμικὴν Ρώμην καὶ ἀρχίζει μεγάλη περίοδος σκοτασμοῦ, βαθμηδὸν ἐπερχομένου αὐξάνοντος, αὐξάνοντος εἰς σειρὰν αἰώνων καὶ ἐκλιπόντος ἀπὸ τοῦ 1750 καὶ ἐντεῦθεν ἀφοῦ ἐκύλισε τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου εἰς βάθη σκοτεινὰ καὶ κρημνώδη. Μαζὺ μετὰ τὰς Μούσας, ἐκδιωχθεῖσας τοῦ Ἑλικῶνος καὶ αἰ

ἐπιστῆμαι καὶ ἡ χημεία ἀνεχώρησεν ἐξ Ἀθηνῶν. Δὲν καλεῖται ὅμως χημεία πλέον· τὸ ὄνομά της μετεβλήθη· πρόκειται περὶ τῆς Ἑρμητικῆς τέχνης. Εἶνε τέχνη σκοτεινὴ τῆς ὁποίας τὴν ἀρχὴν ἀνήγον εἰς Ἑρμῆν τὸν τρισμέγιστον—ἐξ οὗ καὶ τὸ ὄνομα—ἢ Θῶθ θεόν, τὸν ὁποῖον παρέλαβον παρὰ τῶν Αἰγυπτίων, ὅστις κατὰ τὰ τότε μυθολογούμενα ἐνεσαρκώθη εἰς ὁμώνυμον ἄνθρωπον, διδάξοντα τὴν τέχνην καὶ καταλιπόντα τοῖς ὁπαδοῖς του πλεῖστα συγγράμματα. Ἀνεζήτησαν δὲ τότε οἱ Μῦσοι τὸν φιλοσοφικὸν λίθον, δηλαδὴ τὴν οκευασίαν ἐκεῖνην, ἣτις θὰ ἠδύνατο πᾶν μέταλλον ἀγενεὲς νὰ μεταβάλλῃ εἰς χρυσόν, συγχρόνως δὲ ἐν διαλύσει πινομένη νὰ θεραπεύῃ πᾶσαν νόσον καὶ νὰ μεταδίδῃ τὴν ἀσθένειαν εἰς τὸν ἄνθρωπον. Ἐκάλουν δὲ τὸ ἀνύπαρκτον φαρμακὸν τῶν: Μέγα μαγιστέριον, ἐρυθρὸν λέοντα, πανάκειαν τῆς ζωῆς, ἐρυθρὸν βᾶμμα. Μῦσοι ἐκαλοῦντο οἱ ἀσχολούμενοι περὶ τὴν εὔρεσιν αὐτοῦ καὶ ἤγοντο πάντες ἀπὸ τῆς προρρηθείσης θεωρίας τοῦ Ἀριστοτέλους. Ἐκτὸς τοῦ ἀνω λίθου μετριοφρονέστεροι μῦσοι ἐζήτησαν καὶ ἄλλον δυνάμενον νὰ μεταβάλλῃ εἰς ἀργυρον μόνον τὰ ἀγενῆ μέταλλα. Πρῶτοι ἐκ τῶν παρηκμασμένων Ἑλλήνων θεραπεύσαντες τὴν Ἑρμητικὴν, ἦσαν οἱ Νεοπλατωνικοὶ φιλόσοφοι. Δὲν θὰ ἠδύνατο τις ὅμως νὰ εἴπῃ ὅτι αὐτοὶ εἶνε καὶ οἱ πρῶτοι ὁπαδοὶ τῆς καθ' ὃν χρόνον ἤκμαζεν ἡ ἀληθὴς ἐπιστήμη, παρεῖπε πρὸς οὐτήν καὶ ἡ ἀλχημεία, μέχρις οὗ κατίσχυσε. Καὶ δὲν φαίνεται πρὸς τὴν Ἑρμητικὴν τέχνην ἀδιάφορος ἡ ἐπτάφωτος λυχνία πρὸς τὴν τέχνην, ἣτις ἀνάγει εἰς Σολομῶντα (ὄρα καὶ Σολομωνικήν) τὴν ἀρχὴν καὶ κυρίως ἀπέθανε μετὰ τοῦ Raschelus τὸ 1541.

Τῶν Νεοπλατωνικῶν ὁ εἰς Ἰάμβλυχος, εἶνε ὁ περισσότερο ἐπὶ τερατουργίας πεφημισμένος. Ἦκμασε περὶ τὸ 350 μ. Χ. διηγούμεται δὲ περὶ αὐτοῦ, ὅτι προσευχόμενος δεκάπηχως ὑψοῦτο ὑπὲρ τὴν γῆν, ἐδίδασκε δὲ ἐκτὸς τῆς Ἀλχημείας καὶ τὸν τρόπον καθ' ὃν ἐκβαζόμενοι αἱ δαίμονες καὶ οἱ θεοὶ διὰ γοητειῶν προβαίνουσιν εἰς ἀποκαλύψεις. Ὁ σοφώτατος καὶ πολυμαθέστατος Πρέκλος ἀκμάσας περὶ τὸ 500 ἐν Ἀθήναις, ὁπαδὸς τῆς ἀστρολογίας καὶ τῆς Ἑρμητικῆς ἐθεράπευσεν ἀσθενεῖς διὰ τῆς προσευχῆς του, κατέπαυσε σεισμὸν καὶ προεκάλεσε βροχὴν.

Ἄλλὰ κατὰ Σουΐδαν δεινὸν τραῦμα ὑπέστη κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Διοκλητιανοῦ ἡ Ἑρμητικὴ. Ὁ Αὐτοκράτωρ οὗτος θέλων νὰ ἐκδικηθῇ διὰ τὰ νεωτερισθέντα Αἰγυπτίους αὐτῷ διέταξε καὶ ἔκαυσαν πάντα τὰ τῶν Αἰγυπτίων βιβλία. Καὶ μολο-

νότι δὲν φαίνεται ἀπίθανον, ὅτι ὁ Διοκλητιανὸς θὰ ἐξετέλεσε θυσίαν τινά, τὴν πυρὰν τῆς ὁποίας θὰ ὑπεδαύλισε διὰ τόμων Ἑρμητικῆς, περιεχόντων λήρους τῆς ἐπιστήμης τῶν ἐπιστημῶν, πολλοὶ ἀντέταξαν ὅτι ὁ Σουΐδας ἐπιπολαίως ἀναγράφει καὶ ἀβασανίστως παρέλαβε παρ' Ἀλχημιστῶν αὐτὰ τὰ μυθεύματα, διαδιδόμενα ἐπὶ σκοπῷ νὰ καταστῇ σεβαστὴ ἡ Ἀλχημεία. Καὶ ἐὰν τις λάβῃ ὑπόψιν ὅτι κατὰ τὸν 10ον αἰῶνα, καθ' ὃν ἐγράφη τὸ λεξικὸν τοῦ Σουΐδα, ἦτο εἰς τὸν κολοφῶνα τῆς ἡ Ἀλχημεία, φαίνεται ὅτι δὲν ἔχουσιν ἀδικον οἱ ταῦτα φρονούντες.

Πῶς ἠδυνήθη τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὰ ὑψίστα ὑποδείγματα Ἀριστοτέλους Πλάτωνος, Πυθαγόρα νὰ καταποντισθῇ εἰς τόσον βάθος, μωρίας, ὅποσον κατὰ τὸν μέσον αἰῶνα ἐπεκράτησε, δὲν εἶνε ζήτημα τῆς ἰδικῆς μου ἐρεύνης. Ἀπορεῖ ὅμως πᾶς ἄνθρωπος τῆς σήμερον διὰ τὰς ιδέας καὶ τὰς γνώμας αἱ ὁποῖαι κοινῶς ἦσαν τότε παραδεχόμεναι. Κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους τῶν προλήψεων καθ' οὓς μυστηριώδεις τοῦ σκότους ἐργάται, καθίδροι ἐν καιρῷ νυκτὸς κλίνοντες πρὸ τῶν φυσητηρίων τῶν ἐπὶ τῶν ὁποίων εἶχον χαράξει τὰς λέξεις: Spiritus, φύσα καὶ ἔλπιζε περιέμενον νὰ ἀναφανῇ ὁ χρυσός, τὸ φῶς τοῦ σκοτεινοῦ ἐργαστηρίου τῶν.

Ὁ χρυσός εἶνε φῶς! Ἐν τῇ βίβλῳ τοῦ Μανου ἀναγράφεται, ὅτι τὰ στοιχεῖα τοῦ πυρός περιτρέχουσι τὸ πᾶν δίκην καταρράκτων, συναντῶμενα δὲ ἐπὶ μὲν τοῦ οὐρανοῦ παράγουσι, τὸ φῶς τὸ ὁποῖον μᾶς φωτίζει, ἐπὶ δὲ τῆς γῆς τὸν χρυσόν. Δὲν εἶνε λοιπὸν ὁ χρυσός μέταλλον. Τὰ μέταλλα πάντα παρήχθησαν διὰ μετουσιώσεως ἀπὸ τὸν μόλυβδον ὁ ὁποῖος ἐὰν διαμείνῃ 200 ἔτη ἐν τῇ γῇ μεταβάλλεται εἰς ἀρσενικόν, ἐὰν 400 εἰς ἀντιμῶνιον, ἐὰν 600 εἰς κασίτερον καὶ τέλος μετὰ πάροδον 800 ἐτῶν εἰς ἀργυρον. Ἡ βουτροφηδὸν γραφὴ—τρόπος γραφῆς ἐκ δεξιῶν πρὸς ἀριστερά καὶ τανάπαλιν, καλούμενη οὕτω, διότι γράφεται καθ' ὃν τρόπον κινουσι τοὺς πόδας αὐτῶν οἱ βόες ὀργόνωντες—διὰ τῆς ὁποίας εἶχον γραφῇ ἐν Ἀθήναις οἱ νόμοι τοῦ Σόλωνος εἶχε πολλὰς τὰς μυστηριώδεις ἐπιρροίας, ἀφ' ὧν ἐλυτροῦσο, κρατῶν πάντο τεμαγνήτην εἰς τὸ θυλάκιον.

(* Ἐπεταὶ συνέχεια)

ΝΑΣΟΣ Ι. ΣΟΦΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ
Φ. τῶν Φυσ. Ἐπιστημῶν



ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΠΑΝΟΜΟΙΟΤΥΠΩΝ

Ἡ

ΨΕΥΔΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ!

Τὸ ἐργοστάσιον τοῦτο ὑπάρχει βεβαίως ἐν Ἀγγλίᾳ παρὰ τὸ Λονδίνον καὶ προμηθεύει πανομοιότυπα ἀνθρώπων εἰς τὴν οἰκουμένην ὅλην. Διευθύνεται δὲ ὑπὸ τοῦ ἐντίμου κ. I. K. Τυρκάι (Turkey), πρὸς ὃν εἶχον τὴν τιμὴν νὰ συστηθῶ καὶ προσκληθῶ ὅπως τὸν ἴδω.

Εἶχομεν δὲ τὴν ἀκόλουθον συνωμιλίαν.

Ὁ κ. Τυρκάι εἶναι ἀληθὴς ζέντελμαν, μολοντί ἀρκετὰ ἡλικιωμένος, τυπικός, φλεγματικός καὶ δεῦς ὡς ἄγγλος καὶ ἀκριβῶς ὅπως τὸ ἔξωτερικόν του παρέστησεν αὐτόν.

— Δὲν δύναμαι νὰ σᾶς εἴπω ἐπακριβῶς, μοι ἔλεγε, πῶς ὠδηγήθην εἰς τὸ ἐπάγγελμά μου. Πρὸ πολλοῦ, εἶναι ἀληθές, συνέλαβα τὴν ιδέαν, ἀλλὰ πῶς τὴν συνέλαβα, δὲν δύναμαι νὰ καθορίσω.

« Ἡ ιδέα, ἦν ἐφήρμωσα, νὰ κατασκευάζω ψευδεῖς ἀνθρώπους, δηλαδὴ «ἀδιπλοῦς» καὶ ὁμοίους τῶν ζώντων μοι φαίνεται ἤδη πρᾶγμα ἀπλοῦστατον. Πολλάκις μάλιστα, εἶμαι βέβαιος, συνέβη τοῦτο καὶ ἐκ τύχης, εἰς τινὰς περιστάσεις εὐνοϊκάς. Θὰ ἐνθυμηθεμίαν ἱστορίαν ἀναφερομένην ἐν τινὶ συγγράμματι τοῦ Ἰουλίου Βέρν, συμβῆσαν δὲ ἐν Ἀμερικῇ, κατὰ τοὺς περὶ καταργήσεως τῆς δουλείας πολέμους, καθ' ἣν δύο ἀδελφοὶ ὁμοιάζοντες ἐντελῶς καθ' ὅλα, ἐπωφελήθησαν τῆς περιστάσεως, ὅπως ἐκτελέσωι πολυπλάκως ἐγκλήματα, ἀμοιβαίως βοηθούμενοι ὑπὸ τοῦ ἀμφισβητήτου αὐτῶν πανομοιώματος.

« Ὡς φαίνεται, ἡ περίστασις αὕτη ἴσως ὑπῆρξεν ἀφορμὴ νὰ συλλάβω τὴν πρώτην ιδέαν. Μετὰ τοῦτο πολὺ ἐβοηθήθην ὑπὸ τῶν πολλῶν παραπόνων τοῦ κόσμου, ὅστις οὐδαμῶς εὐρίσκει ἡσυχίαν ἐν τῷ πλήθει. Ἐσκέφθην λοιπὸν, ὅτι ἠδυνάμην νὰ συντελέσω κατὰ τι εἰς τὴν ἡσυχίαν του καὶ ἀμέσως ἐπεδόθην εἰς τὸ ἔργον. Ἐκοπίασα ἀληθῶς πολὺ καὶ ἐπὶ μακρόν, ἀπητοῦντο κεφάλαια χρηματικά μεγάλα, ὅπως ἐπιτύχω ἀξιοπρεπῶς, εἶδε πρὸς τοῖς ἄλλοις ν' ἀνακοινώσω τὸ πρᾶγμα ὑπὸ αὐστηρὰν ἐχεμύθειαν καὶ καταλλήλως καὶ νὰ μὴ προσκώψω εἰς τὰ πρῶτα διαβήματά μου... πρὸ παντός ὅμως ὤφειλον νὰ εὐρω συνεργάτας ἀσφαλεῖς, ἀφοσιωμένους, ἐντίμου χαρακτήρος καὶ νοήμονας.

« Τέλος βαθμηδὸν ἐσχημάτισα προσωπικὸν καὶ πελατεῖαν καὶ ἐπέτυχον. Οἱ δὲ ἄνθρωποι, ὡς ἐκ τῶν περιβαλλόντων αὐτοὺς κοσμικῶν

ὑποχρεώσεων, συναναστροφῶν, γευμάτων, τοῦ συγχρωτισμοῦ τῶν μετὰ τοῦ κοινοῦ κόσμου, τῶν συνεντεύξεων, ἄς δὲν δύνανται ν' ἀποφύγωσιν ἐκ σεβασμοῦ ἢ καθήκοντος πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα κτλ. εἰσὶ τοσοῦτον στενωῶς συνδεδεμένοι πρὸς τὸ ἀναγκαῖον κακόν, τῆς ὑποκύψεως δηλονότι αὐτῶν εἰς τὰς δυσχερείας καὶ κινδύνους τοῦ κόσμου καὶ δὴ τοσοῦτον ὑποφέρουσιν ἐκ τῶν καταπιέσεων καὶ ἐνοχλήσεων τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ ἄλλου, ὥστε μετ' ἐνθουσιασμοῦ καὶ εὐμενείας ἀπεδέχθησαν τὰς προτάσεις καὶ ἐκδουλεύσεις μου. Καὶ τινες μὲν ἀμφέβαλλον περὶ τῆς ἐπιτυχίας μου ἐν πρώτοις, ἀλλ' ὀπότεν εἶδον μέχρις ὁποῦ βαθμοῦ ἐμπιστοσύνης ἦσαν ἄξιοι οἱ ὑπάλληλοί μου καὶ ὅτε ἰδίως Κύριοί τινες εἶδον ἐν τινὶ αἰθουσῇ φίλον τῶν τινὰ νὰ ἔλθῃ νὰ καθῆσθαι πλησίον τῶν καὶ νὰ ὁμιλῇ αὐτοῖς περὶ οἰκείων ἀντικειμένων, χωρὶς ποσῶς ν' ἀμφιβάλλωσιν, ὅτι τὸ πρόσωπον τοῦτο ἦτο «διπλοῦν» ὑποκείμενον, ὅπερ ἐγὼ τοῖς εἶχον προετοιμάσει, ἐ! τότε ἐντελῶς ὑπεχώρησαν, ἠττηθέντες καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν. Καὶ ἀναλογισθῆ τις ὅτι ὅλοι οἱ ἄνθρωποι μου, οὓς μεταχειρίζομαι ὡς διπλᾶ ὑποκείμενα, εἰσὶν ἐχεμύθεις, ἀφοσιωμένοι καὶ εὐφρεῖς, ὅπως ὅλοι οἱ πελάται μου, οἵτινες, εἰρήσθω ἐν παρόδῳ, εἰσὶν οἱ ἐκλεκτότεροι τῆς κοινωνίας, φυλάττουσιν ἐν τῷ ἰδίῳ αὐτῶν συμφέροντι ἀπόλυτον σιωπὴν ἐπὶ τῶν σχέσεων τούτων, βεβαίως θ' ἀποδεχθῇ τὸ ἀσφαλές τῆς ἐπιχειρήσεώς μου.

— Καὶ δύναμαι νὰ σᾶς ἐρωτήσω, τῷ εἶπον, τίνι τρόπῳ ἐπιλαμβάνεσθε τοῦ ἔργου, διότι μὰ τὴν ἀλήθειαν εἶμαι πολὺ περιέργος νὰ μάθω.

— Ἀπλοῦστατα, μοι ἀπήντησεν. Ἐρχεται πελάτης τις νέος καὶ ζητεῖ νὰ τῷ προμηθεύσω ἐν ἀντίτυπον τοῦ ἑαυτοῦ του. ἐν δευτέρῳ «ἐγὼ του». Φυσικῶς οὗτος θὰ ἦναι πλούσιος ἄνθρωπος καὶ δὴ πλουσιώτατος. Ἐννοεῖται. Εἶναι ἄνθρωπος τοῦ κόσμου, πολυάσχολος, περιβάλλεται ἀπὸ ὑποθέσεις, φίλους καὶ συγγενεῖς, συχνάζει τὰ κέντρα, αἰθούσας καὶ λέσχας, γεύματα θέατρα καὶ συναναστροφάς, ταξιδεύει, ἐπισκέπτεται τέλος καὶ συναγελάζεται μὲ ἀπειρον κόσμον. Μὲ ἐννοεῖτε, στενοχωρεῖται πολλάκις ὡς ἐκ τούτου μὴ θέλων νὰ παρουσιασθῇ ἢ νὰ συναστραφῇ τινα. Τί γίνεται τότε. Παρουσιάζεται τὸ δεύτερον «ἐγὼ του» καὶ τὸ πρᾶγμα πηγαίνει θαυμάσια. Διότι ἄλλως ἡ ὑγεία του καὶ ὑποθέσεις του καταστρέφονται. Ποῦ νὰ προφθάσῃ αὐτὸς νὰ ἴδῃ καὶ συναστραφῇ ὅλον τὸν κόσμον.

Ὁ νέος λοιπὸν πελάτης προσέρχεται εἰς ἐμὲ καὶ τῷ διαθέτω τὸν κατάλληλον ἄνθρω-

πόν μου, όστις φυσικώς δέον νά ἦναι τοῦ αὐτοῦ ἀναστήματος καί τῆς αὐτῆς φυσιογνωμίας κτλ. Ἐάν δὲ δὲν ἔχω τὸν κατάλληλον ἄνθρωπον, ἐρευνῶ καί τὸν εὐρίσκω. Τοιοῦτοτρόπως καί ἐν διαστήματι δύο τοῦλάχιστον μηνῶν ὁ ὑπάλληλος μου, όστις διαρκῶς πλησιάζει τὸν πελάτην μου κατορθώνει βαθμηδὸν νά προσομοιάσῃ εἰς τὰ χαρακτηριστικά αὐτοῦ, νά ἀποκτήσῃ τοὺς τρόπους του, τὰς κινήσεις καί τὰς μανίας του. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι φέρει καί τὰ αὐτὰ ἐνδύματα. Μετὰ τοῦτο εἶναι κατάλληλος νά ἀντιπροσωπεύσῃ αὐτὸν εἰς τὰς ἐπισήμους ἐορτάς, εἰς τοὺς γάμους τὰς κηδεῖας, μεγάλα γεύματα κτλ. ἐνῶ τὸ πραγματικὸν ἀτομὸν τοῦ ἡούχως ἐργάζεται ἐν τῇ οἰκίᾳ του.

Ἀναντιρρήτως ὅμως ἐν ταῖς ἰδιωτικαῖς συναναστροφαῖς, ταῖς προσωπικαῖς ὑποθέσεσι καί ταῖς οἰκιακαῖς ἐπισκέψεσι ἐμφανίζεται αὐτοπροσώπως.

Οὕτω λοιπὸν κατωρθώσαμεν ν' ἀντιπροσωπεύομεν καί ἀπομιμώμεθα οἰονδῆ οτε πρόσωπον, πιστεύσατε ἄλλ' ἀπαιτεῖται ὅμως συνήθως χρόνος ὁλὺς καί ἀφθονία χρημάτων, ἵνα τὸ ἀποτέλεσμα ἦ τέλειον. Μεχρι τοῦδε δὲ πάντοτε ἐπέτυχον καί τὴν σήμερον ἔχω γέροντάς τινας πελάτας, οἵτινες ἔχουσι διπλοῦν τὸ «ἐγὼ» των, ὅπερ ἐργάζεται δι' αὐτοὺς καί τὸ ὅποῖον κατώρθωσε νά εἰσέλθῃ εἰς τὸ δέρμα των τοσοῦτον ἐπιτυχῶς, ὥστε καί ἐγὼ αὐτὸς νά μὴ δύναμαι νά κάμω διάκρισιν τοῦ ἀληθοῦς ἀπὸ τοῦ ψευδοῦς ἀντύπου.

— Ἀλλά, διέκοψα καί διὰ τὴν ὁμοίωμορον γλῶσσαν των, τί κάμνετε;

— Ἄ, μοι ἀπήντησεν ὁ Τυρκάι, ἡ γλῶσσα εἶναι τὸ δυσκολώτερον, ἀλλὰ καί αὕτη κατορθοῦται βαθμηδὸν νά παρομοιάσῃ, διὰ τῆς ὑπομονῆς καί τῆς ἐργασίας.

— Δὲν ἐννοῶ τοῦτο, ὑπέλαβον. Θέλω νά εἶπω περὶ τῆς διαφορᾶς τῆς πνευματικῆς ἀναπτύξεως, τῆς μορφώσεως, περὶ τῶν προσόντων ἐκείνων, τὰ ὅποια τὸ διπλοῦν πρόσωπον δὲν δύναται νά ἔχῃ.

— Τοῦτο ναί, εἶναι δυνατόν, διότι πάντες δὲν ἔχουσι τὴν αὐτὴν μόρφωσιν, ἀλλὰ καί τοῦτο κατενικήθη διὰ τῆς ἐπιτηδειότητος, οἰωπῆς καί ἀδιαφορίας. Ἐπειτα, νομίζετε ὅτι πάντες προσέχουσιν εἰς τοῦτο; Καί ἂν παρατηρήσῃ τις εἰς ἓνα τοιοῦτον «ἐγὼ» τοῦ πλουσίου ἀμφιβολίαν ἢ ἀπορίαν ἢ ἀμάθειάν τινα καί τὰ τοιαῦτα, νομίζετε ὅτι θὰ τῷ κάμῃ παρατηρήσεις; Ἡ φήμη, Κύριε καί ὁ πλοῦτος ἔχουσι πάντοτε εὐφυΐαν καί παιδεύσιν καί ἀξίαν κτλ. Ὁ πλούσιος ὅσον ἡλίθιος καί ἂν ἦναι καί βλάξ καί ἀνόητος καί ἀγράμματος καλύπτεται διὸ τοῦ χρυσοῦ καί

ὅτι καί ἂν εἶπῃ καί ὅτι ἂν κάμῃ θεωρεῖται φεῦ! ἀγγινοῦσάτος. Ὡστε καί περὶ τοῦτου μὴν ἀμφιβάλλετε.

— Ὡστε ἐπάνω κάτω, Κύριέ μου, ἐσχηματίσατε ἰδέαν τῆς μεγάλης ταύτης ἐπιχειρήσεώς μου. Καί ἤδη μάθετε ὅτι προμηθεύομεν ψευδεῖς ἄνδρας πολιτικούς, ἐπιστήμονας, ἐπιχειρηματίας, καλλιτέχνας, συγγραφείς κτλ. Ἐκτὸς δὲ τοῦτου, μάθετε ὅτι ἐπρομηθεύσαμεν καί «διπλοῦς» συζύγους, ἀπογοητευθέντας πλέον τῶν συζύγων αὐτῶν καί θέλοντες νά τὰς ἀπατήσωσιν ἢ καί πῖστοὺς ἐπιθυμοῦντας νά δοκιμάσωσι τὴν ἀφοσίωσιν τῶν συζύγων αὐτῶν. Τοσοῦτον δὲ μέχρι τοῦδε ἐπέτυχον τοῦ σκοποῦ μας, ὥστε οὐδέποτε ἐσφάλλομεν εἰς τίποτε. Φαντασθεῖτε δὲ, ὅτι ἤδη ἔχομεν τὴν τιμὴν νά προμηθεύωμεν ψευδῆ ἀντίτυπα εἰς ἐστεμμένους κεφαλὰς, πρωθυπουργούς, πρίγκιπας κτλ.

— Τί; τί; ἠρώτησα ἐκπληκτος.

— Μάλιστα, ἀπήντησε φυσικῶς. . . Καί μετὰ μικρὸν ἀνάπαυλαν: Πιστεύετε σεῖς, ἐξηκολούθησεν, ὅτι ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας μετέβη εἰς Γαλλίαν, ἢ εἰς ἄλλα μέρη ἔνθα ἦτο ἀνάγκη νά μεταβῇ. . . καί νομίζετε, ὅτι ἐν Ῥωσίᾳ. . . Ἀλλὰ ἂς ἀφήσωμεν τὸ θέμα τοῦτο, ὅπερ θίγει τὰ μυστήρια τῆς διπλωματίας, καί μάθετε μόνον, ἀγαπητέ μου Κύριε, ὅτι προμηθεύομεν εἰς ὀλόκληρον τὴν ὑψηλίον ψευδεῖς ἄνθρώπους, χωρὶς νά ἐννοήσῃ ὁ κόσμος μετὰ τίνος συνομιλῇ.

— Καί οὐδέποτε ἐπροδόθητε ἢ ἠπατήθητε ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων σας, ἠρώτησα.

— Ἄπαξ, μόνον ἅπαξ. . . Ἄνθρωπός τις αὐθάδης ἀπαιτητικός, όστις εἶχε πολλὰ ἀτυχήματα. . . Ὑπῆρξεν ἐκ τῶν παλαιῶν ὑπαλλήλων μου καί ἡ πράξις του ἦτο δι' ἐμὲ προδοσία. Ἠθέλησε νά με συναγῶισθῃ, ἀλλὰ καταγγελλθεὶς ἐφυλακίσθη. Ἐνίστο οὐδὲν μοι συνέβη ἔκτροπον.

— Ἀλλά, οὐδεὶς λοιπὸν τῶν ἀνθρώπων σου ἐσφετερίσθη πρὸς ἰδιότηλειαν τὸ ὄνομα τοῦ προσώπου, ὅπερ παρίστα καί ἀντικαθίστα; ἠρώτησα τέλος μετ' ἀπορίας, ὅπως ἐκπληκτος, σκεφθεὶς ὅτι ἐν τῇ παρουσίᾳ ἐποχῇ πάντες ἐκμεταλλεύουσι καί πρόσωπα, ἰδίως πλούσια καί σημαίνοντα, καί τὰς καλὰς περιστάσεις.

— Οὐδέποτε μοι εἶπε μετὰ στόμφου ὁ κ. Τυρκάι Ἐν τούτοις ὀφείλω νά ὁμολογήσω ὅτι εἰς ἡ δύο ἐκ τῶν ὑπαλλήλων μου, οἵτινες ἐστάλησαν εἰς τὴν ἠπειρον δὲν ἐπέστρεψαν καί οὔτε ἀπὸ πολλοῦ μᾶς γράφουν καί μάλιστα παρετηρήθη ζῶντα πολιτικὴ ἀνωμαλία ἐν ταῖς σχέσεσιν ἀρχηγῶ τίνος Κράτους. . . καί σημαίνοντός τίνος ὑπουργοῦ. Ἀλλὰ

τοῦτο δὲν μᾶς πειράζει καί ἐξακολουθοῦμεν νά δεχώμεθα πελάτας.

— Παρατηρῶ, ὅτι θέλετε νά φύγητε. . .

— Ναί, σὰς εὐχαριστῶ, Κύριε, διὰ τὴν ἐπίσκεψίν σας καί ὑγειαινέετε.

— Χαίρετε, ἐπέειπον.

— Ἀντιχάιρετε, ἀπήντησεν ὀπισθὲν μου φωνὴ τις ὁμοία τῆς ἰδικῆς μου. Καί ἐστράφη ἐκπληκτος. . . Παρὰ τὴν θύραν, ὑπῆρχεν ὡς ἐν πρώτοις ἐνόμισα, καθρέπτης, καθόσον, ἐβλεπον ἄνθρωπον, ἐρχόμενον εἰς συνάντησίν μου, καθ' ὅλα ὁμοιάζοντά με. . . Ἦτον αὕτη αὕτη ἢ προσομοιωσίς μου Ἐβλεπον τὸν ἑαυτὸν μου, τὸ ἐγὼ μου. τὸ εἶναι μου ἐνώπιόν μου. Ἀφοῦ δὲ μ' ἐχαίρησε μετὰ μειδιάματος, διεβλῆ. . . Καί ὄντως ἐξεπλάγη.

— Συγχωρήσατε, μοι λέγει τότε μετὰ γλυκύτητος ὁ κ. Τυρκάι, συγχωρήσατε τὴν ἀτέλειαν τῆς ἐκ τοῦ προχείρου ἀναπαραγωγῆς τοῦ ἀτόμου σας. Ἠθέλησα διὰ τοῦτου ἀπλῶς νά σὰς δώσω ἰδέαν τῆς μεγάλης καί σπουδαίας ἐπιχειρήσεώς μας. Ὡς βλέπετε δὲ, με περισσότερον χρόνον, τί δύναμεθα νά κατορθώσωμεν.

Κάπως ἀνήσυχος ἀπεχαιρέτησα τὸν κ. Τυρκάι καί ἀπῆλθον.

Ἐν Ἀντιόχει

X. . .

ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΟΙ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΚΑΤΑΡΑ

Δὲν εἶμαι ἄνθρωπος ἐγὼ ἔζητα, καί θὰ ζήσω
Καί μέσ' στοῦ τάφου τῆ βρεῖα καί μακρῆ σκοτεινιά.
Ἄλλως θεὸς μὲ ἔστειλε, τὸν κόσμον νά κτυπήσω
Ποῦ ἂν καί εἶν' ἐλεύθερος δὲν ἔχει ἑλευθερία!

Δὲν εἶμαι ἄνθρωπος ἐγὼ, δὲ ξέρω τὸ θεὸ σας,
Κάθε βρεῖα κατάρρα μου εἶνε μιά προσευχή,
Δὲν ξέρω ποῦ θὰ στήσετε μιά μέρα τὸ Σταυρὸ σας
Στὸ Γολγοθᾶ, εἰς τὴ καρδιά ἢ κἀν εἰς τὴ ψυχὴ!

Ἡ ἀρετὴ κινητήσεν ἀπόπαιδο τοῦ κόσμου,
Κι' ὁ κόσμος μίξ δύναμις ὅλο κι' ἀρνιτικὴ,
Σοῦ δίνει ὅταν δὲ ζητᾶς, κι' ὅταν τοῦ πῆς σὺ: ὁ δὲ σὺ μου
Σοῦ λέγει: φύγε ἀπ' ἐκεῖ! . . .

Εἶδα τυφλὸ παληόγερο στὸ χῶμα ξαπλωμένο
Πτωχὸς τὸν εἶδε κι' ἐκλαψεν, ὁ πλούσιος γελᾶ.
Ὁ πρῶτος τοῦ ἐχάρησεν ὅτ' εἶχε φυλαγμένο,
Ὁ δεῦτερος τὸ κέφι του καθόλου δὲ χλαῖ! . . .

Λοιπὸν; . . . ποῦ εἶνε ὁ Θεός; νά τὸν ἰδῶ γυρεῶ.
Τὴ ζυγαριὰ τῆς Θεμίδος στὰ χεῖρα μου κρατῶ.
Ποῦ θὰ μοῦ πῆ: ἀγάπητα ὅτι ἐγὼ πιστεύω;
Ποῦ θὰ μοῦ πῆ: ἀπόκτητα ἐκεῖνο ποῦ ζητῶ;

3 Νοεμβρίου 1903

Κωνσταντῆ Μισσηλίδης



ΣΤΟ ΔΑΣΟΣ

Ἐδῶ στὴ βραχὴ τῆς Νυχτῆς σιγαλιὰ,
Ποῦ φέγγει γλυκὰ τ' ἀσημένιο φεγγάρι
Κι' ἐκρύφθησαν ὅλα τὰ μάγικα πουλιά
Αὐθιγὰ ὅτ' ἰστανθισμένον δροσᾶτο θυμάρι,

Ἐδῶ ποῦ δροσᾶτος βορῆς μᾶς φιλᾶ
Καί μύρια τραδοῦντι σφυρίζε' στὰ πεῦκα.
Ἐδῶ ποῦ ρυάκι ἀγάλι κυλά
Καί ρίχνει τρεῖς ἢ περὶ τρεῖς λεύκα,

Ἐδῶ ποῦ θαρρεῖς πῶς σικιές περπατοῦ
Καί ζῶνε μυστήριον βαθὺ τὴν καρδιά σου.
Ἐδῶ ποῦ θαρρεῖς πῶς νεραϊδες πετοῦν
Καί στήνουν χορὸ μαγικὸ δλόγυρά σου,

Ἐδῶ ποῦ τ' ἀττέρια μιλοῦν μυστικὰ
Σὲ δίχτυ χυρὸ ἀπὸ φῶς τυλιγμένα
Σὰν ν' ἄνε πετράδι ποῦ λάμπουν γλυκὰ
Ἐπὶ τῆς θάλασσας μέσα τὰ στήθια κρυμμένα,

Ἐδῶ ποῦ μὲ κρύβουν δροσᾶτοι, πυκνοὶ
Τῶν σκοίνων καί πεύκων δλόγυροι κληνοὶ
Καί φτάνει βραχνὴ κουκουβέλιος φωνὴ
Καί τὸ μοιρολόι τὸ μαῦρο τοῦ Γκιῶ η,

Ἐδῶ ποῦ τὸν ἡσυχὸ βλέπετε βορῆ
Ἀγάλι τὴ σύννεφα τᾶσπρα νά σέρνῃ
Κι' ἀκούε βογγητὰ τῶν κυνάτων βορῆ
Ἀπὸ μακρινὸ περὶ γᾶλι νά φέρνῃ,

Ἐδῶ ποῦ ἀκούγεται γύρω τραγικῶς
Κι' ἀνάλαφο νοιώθω φτερούγισμα τρόμου
Ἐδῶ ποῦ μὲ πρᾶνε βαθὺς σεβασμὸς
Ἐδῶ θὰ μιλήσω δειλὰ 'στὸ θεὸ μου.

Ἐδῶ θε νά γείρω χλωμὸς τὴν ψυχὴ
Καί θὰ γονατίσω τὸ ἄγριο νοῦ μου
Καί μὲ συντριβῆ, θε νά πω προσευχὴ
Νά φτάτῃ 'στὰ πόδια τοῦ Πλάστη Θεοῦ μου.

Ἐδῶ στὴ βραχὴ ἐρημιὰ καί σιγὴ
Μπροστὰ 'στὸ θεὸ μου θε νά γονατίσω
Θὰ δείξω 'στὰ στήθια ποῖαν ἔχω πληγὴ
Καί παρηγορὰ ἀπ' αὐτὸν θὰ ζητήσω.

Λαογιον

Γεώργιος Ν. Θωμαΐδης

Η ΑΘΛΟΤΗΣ

Θέλει νά παίξῃ ἡ ἀθρότης
καί ἡ ματιὰ τῆς σὰν ἀχιτίδα σκιρτᾶ
τὴ μορφή τῆς στολίζ' ἢ ἀγνότης
καί ἓνα γλυκὸ χαμογέλιο σκορπᾶ.

Στὴ καρδιὰ κρυφὸ ἀσθημα νοιώθει
καί ἓνα χρῶμα τὴν λούζει Παρθένο
εἶναι γιορτὴ οἱ παλμοὶ τῆς, πόθοι
καί τερπνὸ ὄνειρο, φτερωμένο.

Δὲν γοναρίζει τὴν λέξιν: ἀπάτη
ἢ χαρὰ στὴ ψυχὴ τῆς πετόει
καί ἡ καρδιά τῆς, ἐλπίδες γεμάτη
τῆς ζωῆς τὸ ποτάμι περνᾶει

Τὴ ζηλεύει τοῦ κόσμου τὸ φθόνον
ποῦ τὰ πρῶτα λουλούδια μαραινέει
κ' ἀπὸ πίκρα ἢ κόρη καί πόνο
πρὶν ἀκέρα νά ζήσῃ πεθαίνεει.

Μιλτων Βιτάλης

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ

ΤΗΣ ΕΚ ΠΙΘΗΚΩΝ ΚΑΤΑΓΩΓΗΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Μία επιστολή.— Εξηγήσεις της Διευθύνσεως της Φύσεως.— Η Δαρβίνιος θεωρία.

Johannesburg 15 Ιουνίου 1903.

Κύριε Διευθυντά της «Φύσεως» Αθήνας.

Προϊθέμαι διά ταύτης μου να σάς εκφράσω την χαράν, ην ησθάνθην, άμα τη διαγνώσει του ακριβώς εξηγουντος τα της Φύσεως προβλήματα περιοδικού σας και διά της έννοίας των οποίων πηγάζει ή Πιοιης προς την εκ Ναζαρετ ανατίλασαν φωσφορον Φωνήν, εις την εν τω σκότει της άγνοίας ευρισκομένην ανθρωπότητα. Ομολογώ δ' ότι έλκυσθείς, ήτοιμαζόμεν, όπως και εγώ διά του όβολου μου συνδράμω την έκδοσιν του λαμπρού φύλλον σας, αλλά ταχέως απέβαλλα την ιδέαν ταύτην, ιδών μετ' άπορίας μου εις τό της 1 και 15 Μαΐου 1903 φύλλον σας να επιτρέπτε εις ένα άθλιον άρθρογράφον (*) να μολύνη τό φύλλον σας, υποστηρίζων την άφρονα ιδέαν περι της εκ Πιθήκων καταγωγής του ανθρώπου.

Λοιπόν, ως έραστής της Αληθείας και του Λόγου, του δι' ού τα πάντα έγινοντο Ιησού Χριστού, του γνωρίζαντος τω ανθρώπω διά της πανσόφου αυτού διδασκαλίας, πόθεν κατάγεται και πού μέλει απέλθειν, υποβάλλω ύμιν τας κάτωθι απαντήσεις, εις ός ευρασιηθείτε σάς παρακαλώ να μοι απαντήσητε.

Αον Έάν ο άνθρωπος εκ του τοιούτου ζώου κατάγεται, ού μόνος τίτλος είνε Μιμητικόν, πόθεν έκτινάτο τον ιδεώδη αυτού τύπον, τό εκφράζεσθαι και τό ενεργείν, δι' όν τσαυτα κατώρθωσε μέχρι της σήμερον.

Βον Αφού ο Βασιλεύς της φύσεως παραδέχεται ως Ποιητήν και γεννήτορα αυτού τον Πιθήκον, πρέπει να έχη τό ιδιον όνομα Ανθρωπος;

Γον Πώς αφού φυσικώς παρατηρείται, ότι εκαστον ζώον γεννά, όμοιον αυτοϊ, πώς ο άνθρωπος δέν έχει όμοιότητα μετά του πιθήκου ως, και την ούραν αυτού;

Μεθ' υπολήψεως
Κ. Πασχαλλίνος.

Δέν είνε ή πρώτη επιστολή, ην έλάβομεν. παρ' αναγνώστου της «Φύσεως» επί του πολυθρολήτου τούτου ζητήματος Αμα τη δημοσιεύσει της υπό του κ. Σαλταφέρα μεταφρασεως του Αμερικανού Δαρβανιστου Βuehman συγγραφής, ιερωμένος τις εκ τινος μονής του Αγ. Όρους, απέστειλεν ήμιν

(*) Βεβαίως ο γράφων έννοει ούχι τον μεταφραστην αλλά τον συγγραφέα της θεωρίας ταύτης, Αμερικανόν κ. J. Buehman

επιστολήν μικροσκελή, ελέγχων και φέγων ήμās διότι υποστηρίζομεν τοιαύτας σαθράς θεωρίας κ. τ. λ.

Και προς τον κύριον μόν τούτων άμείσως απηγήσαμεν δι' επιστολής καταλλήλου και ως τω ήρμोजन, έκτοτε δε μέχρι της σήμερον ουδέμιαν περι της ύγειας αυτού έλάβομεν ειδήσιν. Ούτω δε θα έσπεύδομεν να εύχριστήσωμεν και τον εκ Johannesburg του Τράνοθααλ φίλον κ. Πασχαλλίνον εν τούτοις προτιμώσαμεν την διά της δημοσιότητας όδόν καθόσον μάς δίδεται ούτως άγορμή, άφ' ενός μόν να δόσωμεν εξηγήσεις τινάς επί των δημοσιευμένων εν τη «Φύσει», άφ' άλλου δε να θίξωμεν τό ζήτημα του αιώνος.

Απαντα τα μεγάλα ζητήματα, φιλολογησάμεν πρό πάντων τ' αναφερόμενα εν ταίς θετικαίς επιστήμαις, από των περιεχομένων αυτών των σπλάγγνων της Γής μέχρι της περιγραφής του άπωτάτου άστρου του σύμπαντος, έπιμειλώς εξηγήθησαν και δημοσιεύθησαν εν τη μέχρι τούδε δεκαετηρατόμω σειρā της «Φύσεως».

Δέν θα ήτο όμως ποτέ δυνατόν, εφ' όλων των μεγάλων τούτων ζητημάτων και προβλημάτων ήμείς να έχωμεν τας ώρισμένας ήμών γνώμας και θεωρίας καθόσον τούτο δέν λέγεται πρόδος, δέν άγει προς την άενάως έρευνομένην ΑΛΗΘΕΙΑΝ. Επί του ζητήματος του τετραγωνισμού του κύκλου, εν παραδείγματι, πολλάς θεωρίας εδημοσιεύσαμεν, διαφόρων ειδημόνων, επί τούτου ασχοληθέντων και διαφορον την γνώμην έχόντων. Οί μόν απέδειξαν τό δυνατόν του τετραγωνισμού του κύκλου, ού μόνον θεωρητικώς αλλά και πρακτικώς, οί δε τ' αντίθετα. Δέν έπεται λοιπόν εκ τούτου, ότι ήμεις άμφοτέρας τας θεωρίας ταύτας υποστηρίζομεν, ούδ' ήν δυνατόν να δημοσιεύωμεν μόνον τας άπορριπτούσας τον τετραγωνισμόν θεωρίας ή τανάπλαιν.

Τούτ' αυτό λέγομεν και επί των ζητημάτων του δυνατού της κατακτήσεως και κατοικήσεως των πόλων της Γής, του κατοικισίμου ή μη ένιων πλανητών, της αληθείας ή μη του πνευματισμού και εν γένει επί παντός, προβλήματος έτι και θωρίας, μη περιβληθείσης τό ένδυμα της θετικότητας.

Ούτω και επί της Δαρβίνιου θεωρίας αι γ. ώμαί είνε διχασμένοι. Ημείς δε κατά τό πρόγραμμα της «Φύσεως» πάσαν γνώμην, οσοδήποτε ειδήμονος θέλωμεν δημοσιεύσει, είτε υπέρ είτε κατά της Δαρβίνιου θεωρίας πραγματευομένην, άρκεί να ή βάσιμος και διά των άποδεικτικών λόγων έφοδιασμένη.

Ούτως ο Βuehman, Δαρβινιστής φυσιοδίτης, επί μακρόν μελετήσας τας εξείς των νηπίων ανθρώπων και πιθήκων εξήγαγε συμπεράσματα άποδεικνύοντα την υπό του Δαρβίνου εξαχθείσαν γνώμην επί της σχέσεως του ανθρώπου και του πιθήκου.

Τό άρθρον συνέγραψεν άμερικανός, μετέφρασεν εις την καθ' ήμās εις των λογίων της «Φύσεως» συνδρομητών, ήμείς δε εδημοσιεύσαμεν αυτό, ως θα εδημοσιεύωμεν πάσαν άλλην θεωρίαν κατά της Δαρβίνιου, είτε παρὰ του ιερολογιωτάτου μινναχού συγγραφέσαν, είτε παρὰ του εκ Τράνοθααλ διαμαρτυρηθέντος.

Κίνδυνός τις εκ της δημοσιεύσεως της του Δαρβίνου θεωρίας δέν υπάρχει.

Είνε γελοϊον κατά την σημερινήν εποχήν, την τό ζενιθ της προόδου εγγίζουσαν, να κλείωμεν τα ότα πρό τοσούτω σπουδαίας επίλυσεως, ενός των σπουδαιοτέρων προβλημάτων της φύσεως, να εξευρεώμεθα δε ύβρεις και άερολογήματα κατ' εκείνου του νόος, ου ούδε προς έν άτομον δυνάμεθα να συγκριθώμεν.

Είνε γελοϊον ν' άπορρίπτωμεν τας επίλυσεις των σπουδαιοτέρων φυσικών ζητημάτων, διότι αντίκεινται πως εις τα θρησκευτικά, καθόσον τότε όμοίως πρέπει να παραδεχώμεν ότι ή Γη δέν κινείται! Να άντικρούωμεν θεωρίας όν ουδόλως γνωρίζομεν τό περιεχόμενον!

Εκ των ερωτήσεων, ός έν τέλει της επιστολής αυτού προβάλλει ήμιν ο κ. Πασχαλλίνος και της επιστολής αυτής του εξ' άγίου όρους ιερωμένου, φαίνεται καταδήλως, ότι ουδέν άλλο γινώσκουσι εκ της πολυθρολήτου θεωρίας ή μόνον ότι, Δαρβίνος τις εΐπεν, ότι ο πίθηκος είνε πρόγονος του ανθρώπου.

Ακριβώς λοιπόν, διότι άγνωστοί οι πολλοί τα του Δαρβινισμού, έχουσι εσφαλμένην ιδέαν περί αυτού και δέν δύνανται, ως φαίνονται, ότι επιθυμούσι, να καταρτίψωσι ταύτην δι' ίδίαις επιστημονικής θεωρίας. Διά ταύτα εις τό προσεχές τεύχος θέλωμεν δημοσιεύσει την περίφημον ταύτην θεωρίαν ένα γνωρίζωμεν τοίς φίλοις αναγνωστόταις τις ο πολός Δαρβίνος και ή θεωρία αυτού.

Εΐπομεν και επαναλαμβάνομεν, ότι κίνδυνος δέν ύφίσταται εκ της δημοσιεύσεως του Δαρβινισμού, καθόσον οί μόν άγράμματοι και άνεπιστήμονες, άρκεί ότι ποιούντες τό σημεϊον του σταυρού θέλουσι εξορκισει Δαρβίνον τε και θεωρίας, οί δε κεκτημένοι επαρκείς γνώσεις, όπως κατανοήσωσι τούτον και νομίζοντες, ότι ή επί της γινέσεως του οργανισμού θεωρία είνε τι σαθρόν, ός μη ληθμονώσιν, ότι παρὰ την Ρόδον ύπάρχει τό πρήγμα.

ΑΝΑΡΕΑΣ ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΠΟΛΙΣ ΚΥΒΕΡΝΟΜΕΝΗ ΠΑΡΑ ΓΥΝΑΙΚΟΣ

Οί παρ' ήμιν διασωται της χειραφετήσεως της γυναικός ός χαρῶσιν. Αν εν Ελλάδι ή εισβολή τούτης εις τα καθήκοντα και τα δικαιώματα του άνδρός θεωρείται όνειρος εις πολλάς της Αμερικης πόλεις είναι γεγονός επίσημον.

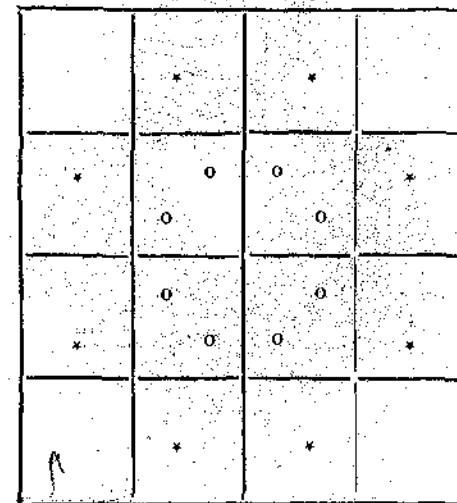
Και όντως εις την Beattie του Βορείου Καναδά των ήνωμένων κρατών της Αμερικης αριθμούσαν 5000 κατοίκους, εξελέγη ως δήμαρχος ή Μαρία Julleu σύζυγος μεγαλεμπόρου. Κατά την διάρκειαν της δημοτικης αυτής αρχής ή ανάσκησις των διαφόρων ύπηρεσιών άνατέθη εις τας χείρας γυναικών, ως ή κυρία Δήμαρχος άπεφάσισεν, από του ανωτέρου υπαλλήλου μέχρι του Αστυνομικού φύλακος. Άπεδείχθη δε ή τοιαύτη εκλογή λίαν εύεργετική εις την δημοτικήν ταύτην περιφέρειαν, καθόσον οσα άρρενα ταύτης μέλη είχαν συνήθει να μεταβάλλωσι τας νύκτας εις ήμέρας έπαυσαν να πράττουσιν ούτω, καθ' όσον οί συλλαμβάνοντες τούτους αστυνόμακες ήσαν αυταί αι τούτων σύζυγοι.

Υποθέτομεν, μόνον εις τό τελευταϊον τούτο δικαίωμα, βεβαίως ή προς χειραφετήσιν αυτών επιθυμία θα ήτο ζωηρωτάτη.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑΙ ΠΙΝΑΚΙΑΣ

ΑΙ Σ ΑΜΠΕΛΟΙ

ΑΥΣΙΣ. Ο μερισμός του άγρου τούτου επιτυγχάνεται ασφαλώς διά της διαιρέσεως του άγρου εις 4 ίσα όρθογώνια παραλληλόγραμμα· εϊτα δε διά των καθέτων και παραλλήλων γραμμών εκαστον των όρθογωνίων τούτων διαι-



ρείται εις 4 ίσα. Ητοι ο όλος άγρος διαιρείται εις 16 τετράγωνα άτινα εύκόλως άποδεικνύονται ως ίσα. Εκ τούτων λοιπόν τα 4 κενά λαμβάνει ο εις κληρονόμος εκαστος δε των λοιπών τεσσάρων λαμβάνει άνα 3 τετράγωνα, ών τα δύο περιέχουσιν άμπελώνα και τό εν δύο φρέατα.

Επιτυχής λύσει· έλάβομεν παρὰ του κ. Αλφρέδου Βιανέλλη εκ Βόλου, κ. Ευκλ. Φαρδάρη εκ Πειραιώς, Κικίης Μερλοπούλου εξ Αθηνών, Αλεξάνδρου Χατζηκοτούλα εκ Γκερλή κ. Γ. Χ. δε Λαστικ εκ Αθηνών και Νικολάου Κάιτα εκ Πειραιώς.

ΜΕΤΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

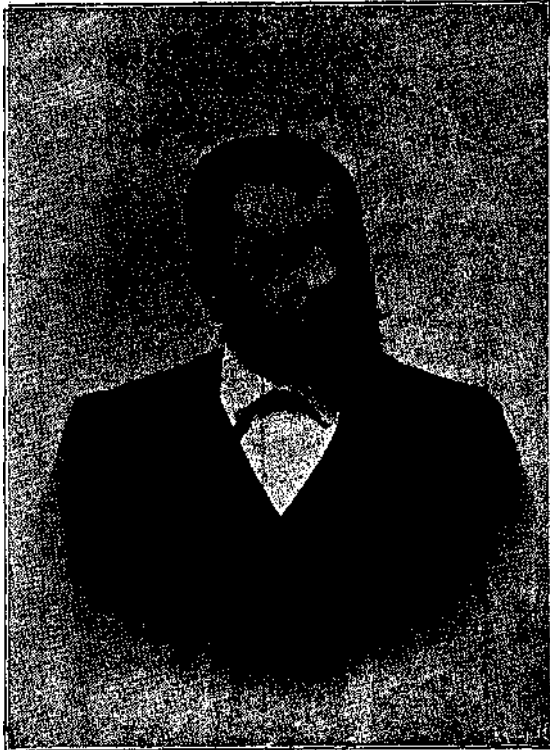
Παρά του κ. Αλφρέδου I. Βιανέλλη μηχανικού εκ Βόλου έλάβομεν τό εξής μαθηματικόν πρόβλημα:

Τίνι τρόπω δύναται τις να καταμετρήση ταχέως, εύκόλως και ασφαλώς, εις κυβικά εκαστοτά του μέτρου, ανθρώπινον σώμα εις οϊανδήποτε κατάστασιν ήθελεν εισθαι;

Εκ των λυτών ο διά κλήρου εντρονηθόμενος θέλει λάβει ωραιωτάτην φωτογραφίαν των Τεμπών, άποσταλείσαν παρὰ του κ. Α. Βιανέλλη.

ΔΗΔΩΣΙΣ

Καθιστώμεν γνωστόν τοίς λυταίς των Πνευμ. Ασκήσεων, ότι αι λύσεις των 11 πρώτων τευχών θέλωσι δημοσιευθῆ εν τω τεύχει του Ιανουαρίου, ότε πρέπει να έχουσι φθάσει εις τό γραφείον ήμών πάσαι αι λύσεις, άλλως δέν θα ληφθώσιν υπ' όψιν.



Γ. ΜΙΣΤΡΙΩΤΗΣ

Οὐδέποτε ἐξήτασα τί λέγουσιν οἱ πολλοί, καί τί φρονοῦσιν οἱ ἀμαθεῖς· ἐμιλέτησα ὅμως κατά βάθος τί αἰσθάνονται οἱ ἐκλεκτοί, καί τί πιστεύουσιν οἱ ἀνεπιτυγμένοι.

Καί οὕτως, ἐάν διὰ τοὺς πρώτους ὁ Μιστριώτης παρίσταται ὡς ἐθνικός διδάσκαλος, τύπος ἐνὶ λόγῳ προσωπικότητας, ἀξίας γενικοῦ σεβασμοῦ, διότι κατώρθωσεν οὕτως εἰς πάντας ἡ ἀναγνωσθῆ, ὡς ἄνθρωπος μὴ κοινός, διὰ τοὺς δευτέρους ἐμφανίζεται ὡς δύναμις, ὡς φαινόμενον, ὡς μικρὸς ἡγεμὼν τοῦ λόγου καὶ τῆς δράσεως.

Ὁλος ὁ κόσμος τὸν γνωρίζει, ἀλλ' εἰς τὴν μικροπολιτείαν τοῦ, τὸν κόσμον τῶν γραμμῶν, εἶναι ἐτι γωστότερος.

Σπανίως ἔρασι ἐκλεκτοῦ ἀνδρὸς κατέκτησεν εὐρύτερον στάδιον, σπανίως δὲ ὁ ἀγών, ὅστις ἐν αὐτῷ διεξήχθη, ἐξησφάλισε τὸν ἀμέραντον στέφανον τιμῆς καὶ δόξης, ὁμοίῳ ἀπορῶσει τῆς τε κοινωνίας, ἣτις ἂ ἐδείξε τὸν νικητὴν, καὶ τῆς πολιτείας, ἣτις τὸν ἐσχυτε θριαμβεύοντα, καὶ τὸν ἀνεγνώρισεν ὡς μεγάλῃμον τέκνον τῆς.

Δὲν πρόκειται περὶ τίτλων, ὅποτε θὰ κατελήγωμεν εἰς τὸ ἀϊκρὸν πεζολόγημα ἀαγραφῆς τοιοῦτου, ὡς ἐν καταλόγῳ ἐπιδείξεως προσόντων, ἀλλὰ περὶ ἀξίας καὶ ἰκανότητος.

Πρόεδρος, σύμβουλος, ἐπόπτης, διευθυντῆς καὶ τὰ τοιαῦτα, εἰσὶ κενολογήματα ἐγωΐσμου καὶ ὑστεροφημίας, ὅταν δὲν συνοδεύονται ὑπὸ ἔργῳ. ὁ Μιστριώτης ὅμως, ὑπὸ τὸ βάρος τοιούτων προ-

νομίων καὶ τιμητικῶν διακρίσεων καὶ ἐξαιρέσεων, κατώρθωσε νὰ λησμονῇ τοὺς τίτλους, καὶ νὰ ἐνθυμῆται ἀνὰ πᾶν βῆμα ἐν καθήκον, ἓνα σκοπὸν, μίαν ἰδέαν.

Καὶ ἡ μεγάλη αὐτῆ δύναμις, εἶναι αὐτῆ ἡ ἠθικὴ τοῦ ὑπόστασις, αὐτῆ ἡ ὑπορξίς τοῦ, ἡ συζῶσα μὲ ἐν ἰδανικόν, μὲ ἐν λευκὸν ὄνειρον, καὶ μὲ μίαν φωτεινὴν ἔμπνευσιν.

Ἀδικησὼν ἐάν ὀνειμάζεται πρόεδρος δεκάδων σωματείῳ, ἐνδιφερόμαι ὅμως ἐάν ἄμεσος ἐπικολουθῆ ἢ παραγυῖται μίᾳ εὐχῇ, ἢ μίᾳ συμβουλῆς, ἢ ἐκεῖνος παρέχει.

Πρόεδρος· ἔχομεν ἀρκετοὺς, ἀφορητῶς δὲ ἡ μεγαλομανία καὶ ἡ καινοδοξία προσθέτει καθ' ἐκάστην καὶ νέους, ἵνα ἐπὶ μᾶλλον καταστῆ πολυπληθεστέρα ἢ χορεῖται τῶν ἐπιφανῶν τιτλούχων τῶν λόγων.

Ἄγνω ὅμως τοῦ νὰ διευθυνθῶ, ἔνα ἀνκαλύψω ἓνα ποιητὴν ἢ ἓνα φιλόσοφον, ἓνα καλλιτέχνην ἢ πολυπειρον πρεσβύτην, ἓνα τέλος ἐθνικὸν πατέρα, διὰ ν' ἀποκαλυφθῶ πρὸ τῆς σιμῆς μεγαλειότητος μίᾳ ἐντίμου ἀληθείας.

Ὅταν ὅμως ἀκούσω τὸν Μιστριώτην ἀγορεύοντα, ὅταν ἀναγινώσκω τὰ λογοτεχνικὰ ἀριστουργήματά του, ἡ καὶ ἐν γένει ἀτλῶς χαριετῶ τὸν πολὺν γέροντα, ἐπειδὴ μυρῆκις ἐνεθάθη εἰς τὸν κόσμον, ὅστις τὸν ἱμπνέει, κατανῶ ἄμεσως τὴν ἀνάγκην, ἀλλὰ καὶ τὴν ὑποχρέωσιν ν' ἀποκαλυφθῶ ἢ νεορῶς νὰ εὐλογήσω τοὺς ἀθάνατους· ἐκεῖνους παλμοὺς, ὅστις συγκρατοῦσιν αἰωνίως νεότητος ἀκμαϊότητα εἰς τὴν καρδίαν του.

Καὶ διὰ τοῦτο πείθουμαι, ὅτι εἰς τὸν Μιστριώτην κυριαρχῆ μία πνοὴ ἐθνικῆς ζωῆς, καὶ ἡ μεγάλη του τύχη, ἐνθουσιῶσα ἀπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ πνεύματος, ὅπερ ἐγέννησε τὸν κόσμον τῆς ἰδέας, προσπαθεῖ αἰωνίως ἐλευθέρῃ, νὰ λησμονῆσῃ, διὰ κακοκῆ εἰς γερωντικὴν ὕλην, ἣτις ἀνήκει εἰς τὸ περρωμένον, καὶ νὰ ἐνθυμῆται πάντοτε, ὅτι συγγρατὴ μίαν δύναμιν, ἡ ἔχει καθήκον νὰ ἐνισχύῃ, ἀφοῦ αὐτῆ προωρίσθη δι' ἐν μέγα ἀγαθόν.

Ἴδου διὰ τί ἡ ἀνεξάντλητος γονιμότης, εἰς ἐτι δὲν ἐθῆκε βαθμὸν ἐν τῇ παραγωγικότητι αὐτῆς, καὶ ἴδου διὰ τί ὁ Μιστριώτης ἀκαταπόνητος καὶ εὐθαρσής, ἀκάματος καὶ σφριγηλός, εὐελπίς καὶ αἰσιόδοξος, γενναῖος καὶ μεγαθύμος, ἐξαισθηθῆ νὰ μὴ ἀπογοητεύηται ἐν περιβάλλοντι κατηρεῖ καὶ δυσσιώων, ἀλλὰ νὰ χωρῆ ἐπὶ τὰ πρόσω ἀκατάβλητος.

Οὕτω δ' ἔχομεν ἀνάγκην ἐπὶ πολὺ ἀκόμη τοῦ σοφοῦ ποιητοῦ, τοῦ καλλιτέχνη φιλσόφου, τοῦ μουσικοῦ συγγραφέως, τοῦ ἐθνικοῦ συμβούλου, τοῦ μεγάλου γέροντος, διότι ἐν ἔχομεν πολλοὺς Μιστριώτας.

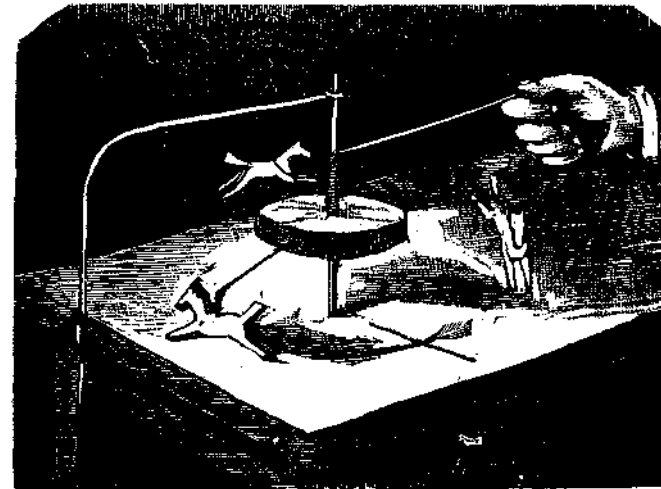
Ἡ πανελλήνιος εὐχὴ ἂς ἐνισχύῃ

ΑΛΚ... Ν

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

Τὰ ἀλογάκια.

Τὸ παίγνιον τοῦτο εἶνε προσφιλέστατον εἰς τὰ μικρὰ παιδία, οὐχὶ ὅμως καὶ προσίτων δι' ὅλα. Δοιοὶν θὰ βοηθήσωμεν τοὺς φίλους ἡμῶν εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ ἀθύρματος τούτου.



Τὰ ἀλογάκια.

Εἰς τὸ ἄκρον τραπέζης προσαρμολόμεν σιδηρὰν τινα ράβδον σχήματος γωνιώδους, ἥτις κατὰ τὸ ἐν ἄκρον στηρίζεται ἐπὶ τῆς τραπέζης, καὶ κατὰ τὸ ἕτερον ἀπολήγει εἰς κρῖκον.

Εἶτα λαμβάνομεν σιδηρὰν τινα ράβδον, ἥς τὸ κάτω ἄκρον νὰ ἡ μᾶλλον δεῦ (ὄχι ὅμως πολὺ). Ἐπὶ τῆς ράβδου ταύτης στερεοῦμεν στρογγύλον καὶ παχὺν τινα φελόν, ἐφ' οὗ διὰ συρμάτων σφηνοῦμεν τρεῖς χαρτονίους ἵππους. Ἡδὴ τὴν ράβδον ταύτην ἐτοίμην προσαρμολόμεν ἐπὶ τοῦ κρῖκου καὶ τινος ἐπὶ τῆς τραπέζης λακίσκου.

Ἡδὴ διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν τὴν κίνησιν τῶν ἵππων, τυλίσομεν λεπτὸν τι σχοινίον ἐπὶ τῆς σιδηρᾶς ράβδου, ὡς ἐν τῇ ἑναντι εἰκόνι ἐμφαίνεται, εἶτα δὲ σύρομεν τὸ σχοινίον ἀποτόμως κατὰ τὴν διεύθυνσιν τοῦ σύροντος, εὐθὺς δὲ οἱ μικροὶ ἡμῶν φίλοι εὐχαριστημένοι πλέον θὰ ἴδωσι κινούμενα ταχύτατα τὰ ἀλογάκια τῶν.

ΩΦΕΛΙΜΟΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Τὸ μέλι κατὰ τῆς οφθαλμίας.

Ἀγγλικὴ τις ἐφημερίς ἀναφέρει ὅτι κυρία τις 58 ἐτῶν πάσχουσα ἐκ καταρράκτου ἔδει νὰ ὑποστῇ ἐγχειρήσιν. Ἐν τούτοις κατώρθωσε διὰ τοῦ μέλιτος ν' ἀποφύγῃ τὴν ἐγχειρήσιν, σταζούσα ἐπὶ τοῦ οφθαλμοῦ τρεῖς τῆς ἡμέρας μέλι καθαρὸν καὶ νωπὸν, ἀφοῦ προηγουμένως ἐκαθάριζε τὰς βλεφαρίδας. Ἐτέρα ἐφημερίς συνιστᾷ τὸ μέλι κατὰ τῆς φλογώσεως τῶν οφθαλμῶν. Πρὸς τοῦτο ἐντὸς κωαθίσκου τοῦ καφεῖ πλήρους θερμοῦ ὕδατος διαλύομεν σταγῶνας τινὰς μέλιτος διὰ τοῦ δακτύλου, ἐκ τοῦ μίγματος δὲ τούτου χύνομεν 3—4 σταγῶνας ἐντὸς τῶν οφθαλμῶν ἑκάς τῆς ἡμέρας. Τὸ ὑπολοιπόμενον δὲ ἐκάστου κωαθίσκου ἀλείφομεν ἐπὶ τοῦ προσώπου καὶ τῶν βλεφάρων. (ἔχει πλέον ἐντὸς τοῦ οφθαλμοῦ).

Μελάνη πρασίνη.

Ἴδου δύο συνταγαὶ πρὸς κατασκευὴν ἀρίστης μελάνης χρώματος πρασίνου.

1. Βράσατε: 400 gr. ὕδατος 10 gr. acetate de cuivre καὶ 50 gr. crème de traitre. Ὅταν ἐκ τῆς βράσεως μείνη τὸ ἡμισὺ ποσὸν ἐκ τοῦ ἀρχικοῦ, διύλισατε καὶ ἀρίστα νὰ ψυχραθῇ.

2. Διαλύσατε: 450 gr. bichromate de potasse ἐν τὸς ὀλίγου θερμοῦ ὕδατος καὶ 200 gr. acide sulfurique 66 βαθμῶν. Εἶτα προσθέσατε οἰνόπνευμα κατὰ σταγῶνας μέχρις ὅτου πάσῃ ὁ βρασμός.

Οὕτω ἀφοῦ τὸ ὑγρὸν λάβῃ χροῖμα ἐρυθρὸν καὶ εἶτα φαιὸν θέλει καταστῆ πρασίνον.

Καθαρισμός μαρμάρων.

Διὰ νὰ ἐξαλειφθεῖ τὰς ἐξ ἀλλειμάτων κηλίδας ἐκ τῶν λευκῶν μαρμάρων, πρέπει νὰ θέσῃτε μικρὰ τεμάχια χρώματος Sommières ἢ λευκὸν χροῖμα τῆς Troyes, ἐντὸς βενζίνης· ἀφήνετε αὐτὸν ἀρκετὸν χρόνον, καὶ μετὰ καθαρίζετε τὰ μαρμάρων μὲ μίαν φέχτραν.

Δυνάμεθα ὁμοίως νὰ μεταχειρισθῶ ἐν 2 μέρη κρυστάλλ. σόδας, 1 μέρος ελαφρόπετρας, καὶ 1 μέρος ἀσβέστης, σχηματίζοντες μὲ αὐτὰ κόνιν καθαράν διαλελυμένην ἀραιῶς ἐν ὕδατι.

Ἐπαλείφομεν τὸ μαρμάρων μὲ τὸ μίγμα αὐτὸ καὶ μετὰ τὸ πλύνομεν μὲ ὕδωρ καὶ σάπωνα.

Χρυσὸν βερνίκιον δι' οὐραχάλκον ἢ χαλκόν.

Ἐνώσατε τὰ ἑξῆς συστατικά:

Laque en grains	gr.	180
Succin fondu	»	60
Extrait de soude rouge	»	1
Gomm.-gutte	»	6
Sang dragon	»	35
S. Izin	»	2
Verre pulvrisé	»	120
Alcool	»	1250

Τὴν ἑνωσιν ταύτην ἀφήνετε ἐπὶ τινος ἡμέρας διὰ νὰ διαλυθῶσι τὰ συστατικά τῆς καὶ εἶτα τὴν διύλιζετε.

Εἶτα προστίθετε 1/2 γραμ. acide citrique 100 τῆς ἐνώσεως ταύτης, ἵνα βοηθήσωμεν τὴν συγκόλλησιν τοῦ βερνίκιου.

ΜΙΑ ΙΑΤΡΙΚΗ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΕΚΑΣΤΟΤΕ

Κατὰ τῆς δυσμερσίας.

Πιστεύομεν ὅτι ὁ ἀνωθι τίτλος πολλοὺς θὰ προσελκύσῃ πρὸς ἀνάγνωσιν τῶνδε τῶν γραμμῶν. Τοῦτο δὲ διότι πολλοὶ καὶ πολλοὶ δυσανασχετοῦσι, διότι ἐν τῷ δέσματι τοῦ προσώπου τῶν ὑπάρχουσι τραχύτητες ἢ τὸ δέρμα τῶν εἶναι σκληρὸν ἔξ οὗ καὶ μόνον ἀσχημίζει πολὺ τὸ πρόσωπον.

Ἄς διαλύσωσι λοιπὸν οἱ πάσχοντες ἐν 1 λίτρῳ ἀποστάγματος ἀνθέων χρυσομαλέας, 50 gr. γλυκερίνης καὶ 10 gr. βορικοῦ νατρίου (Borate de soude).

Διὰ τῆς διαλύσεως ταύτης νὰ πλένωται τρεῖς τῆς ἡμέρας καὶ μετὰ τὰς πλύσεις νὰ ἐπιπάσσωσι τὸ πρόσωπον αὐτῶν διὰ ποῦδρας καλῆς.





Η ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΤΕΧΝΗ

Τὸ δοχείον τοῦτο νὰ ἦ ἀρκετῆς χωρητικότητος, εἰς τὴν δὲ πλευρὰν ἐφαρμόσατε μετρίαν στρόφιγγα δι' ἧς ἀφθόνως νὰ ρέη τὸ ὕδωρ καὶ νὰ πίπτῃ ἐντὸς λεκάνης ἐκ λευκοσιδήρου. Καλὸν δὲ θὰ εἴνε χάριν τῆς καθαριότητος καὶ τῆς τάξεως, νὰ κατασκευάσῃτε ὑπὸ τινος ἐπι τῆς τραπέζης ὑπὸ τὸ δοχεῖον τοῦ ὕδατος ἐφ' ἧς τοποθετεῖτε τὴν λεκάνην, ἥτις διὰ σωλήνος νὰ συγκοινωνῇ δι' ἄλλου τινὸς ὑπὸ τὴν τραπέζαν δοχείου ἐν ᾧ νὰ χύνονται τὰ περιττὰ ὕδρα.

Διὰ τὰ ἐμφανιστικά λουτρά πρέπει νὰ ἔχητε δύο πινάκια. Τοιαῦτα πωλοῦνται εἰς τὰ καταστήματα φωτογραφικῶν εἰδῶν, εἶνε δὲ ἢ ἐκ πορσελάνης ἢ ἐξ ὕαλου ἢ ἐκ χαρτονίου βερνικωμένου. Ἐπι τινος πλευρᾶς αὐτῶν χαραζάτε ἐπι τοῦ ἐνὸς visage καὶ ἐπι τοῦ ἐτέρου Fixage, πάντοτε δὲ νὰ προσέχητε μὴ μεταχειρισθῆτε τὸ ἐν ἀντί τοῦ ἄλλου.

Διὰ τὴν ἐν τῷ ὕδατι διαμονὴν τῶν πλακῶν κατασκευάσατε δοχεῖον τι ἐκ λευκοσιδήρου, σχήματος 18X30 μετὰ λαβῶν ἐκατέρωθεν καὶ βάθους 5 ἑκατοστομέτρων. Στεγνωτήρια ὑπάρχουσιν ἑτοιμα.

Συμπληρωματικά ἐπι τοῦ περι ἐμφανιστικῶν κεφαλαίου.

Πολλάκις καὶ δι' εἰς τοὺς ἀρχαίους θέλουσι συμβῆ διάφοροι ἀποτυχίαι ἐπι τῶν ἀρνητικῶν πλακῶν ὡς ἐπι τὸ πολὺ ὅμως διορθούμεναι. Οὕτως ἂν ἡ πλάξ καλύπτεται μετὰ τὸ ἐμφανιστικὸν λουτρὸν ὑπὸ χροιάς κίτρινης, τοῦτο συμβαίνει ἐνεκα τῆς μακρᾶς διαρκείας τῆς ἐμφανιστικῆς ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐμβυθίσσατε τὴν πλάξ σας, πρὸ τοῦ στεροποιητικοῦ λουτροῦ (Fixage), ἐπι 30 δευτερόλεπτα ἐντὸς τῆς ἐξῆς διαλύσεως:

Table with 2 columns: acide tannique, mēra, 25, ὕδωρ, 1000

Ἐὰν ἡ πλάξ λάβῃ χροῖαν φαίον, τὸ ἐμφανιστικὸν λουτρὸν εἶνε πολὺ ἐνεργητικὸν καὶ προσθέσατε ὕδωρ. Ἄν ἡ πλάξ εἶνε πολὺ σκοτεινὴ, ἢ τὸ λουτρὸν εἶνε πολὺ παλιὸν καὶ τότε προσθέσατε νέον ἢ ἡ διάρκειαν τοῦ τραβήγματος ὑπῆρξε μικρά ἐν πάσῃ περιπτώσει μεταχειρισθῆτε τὸ ἐν τῷ προηγουμένῳ τεύχει ἐλαφρυντικὸν λουτρὸν.

Βερνίκωσις.

Ἐν τῷ προηγ. τεύχει ἐγράψαμεν, ὅτι προκειμένου ἡ πλάξ νὰ χρησιμεύσῃ διὰ πολλὰ ἀντίτυπα, χρειάζεται βερνίκωμα τῆς πλακῶς.

Τοιοῦτο βερνίκιον κατασκευάζετε διὰ τοῦ ἐξῆς μίγματος.

Table with 3 columns: Alcohol, Gomme laque, mēra, 100, 10, ἢ καλεῖτερον, Alcohol, Ether, Coton-Poudre, mēra, 50, 50, 2

Ἐπεξεργασία τῶν πλακῶν.

Αἱ ἀρνητικαὶ πλάκες ἐνίοτε ἔχουσιν ἀνάγκην ἐπεξεργασίας εἴτε διότι ἐπ' αὐτῶν ὑπάρχουσι μικραὶ

ὀπαί, αἰτίνας ἐν τοῖς θετικοῖς ἀντίτυποις θέλουσιν ἐμφανισθῆ ὡς μελαναὶ κηλίδες, εἴτε διότι πολλὰ μέρη ἔχουσιν ἀνάγκην ἐνισχύσεως καὶ ζωηρότητος κτλ. Καὶ ἂν μὲν πρόκειται νὰ κλείσωμεν τὰς μικρὰς ὀπάς, πράττωμεν τοῦτο διὰ λεπτοτάτου χρωστήρος βεβαπτισμένου ἐντὸς Σινικῆς μελάνης (ἐντάσεως μετρίας, μᾶλλον ἀσθενούς) ἢ διὰ ροδίνου χρώματος (ὄχι ἐρυθροῦ).

Ἄν δὲ ἡ πλάξ ἔχει ἀνάγκην μεγαλειτέρας ἐπεξεργασίας διὰ τῶν μολυβδίδων, τότε ἵνα ταῦτα μεταχειρισθῆτε ἐπι τῆς πλακῶς, πρέπει προηγουμένως νὰ θέσατε ἐπι τοῦ ἐπεξεργαστέου μέρους διὰ τοῦ δακτύλου σας τὸ ἐξῆς μήγμα:

Benzine cristallisable gr. 1000, Comme Dammar 50

Τότε αἱ μολυβδίδες πιάνουσι ἐπι τῆς ζελατίνης καὶ δύνασθε νὰ ἐπεξεργασθῆτε τὰς πλάξας ἢ διὰ γραμμωτῆς σκιάς, ἢ διὰ στιγματικῆς.

Τὰ ἀναγκαζόμενα διὰ τὴν ἐμφάνισιν.

Ἦδη παραθέτομεν καὶ πλήρη κατάλογον τῶν ἐργαλείων τῶν ἀπαιτούμενων διὰ τὴν ἐργασίαν ταύτην. Δύο πινάκια, δύο ὕαλινα δοχεῖα μετὰ τῶν ὑποδιαίρεσεων τοῦ μέτρου, φιαλίδια σταγανομετρικά, δύο μεγάλα ἐκ λευκοσιδήρου πινάκια, δύο μεγάλα δοχεῖα ἐκ λευκοσιδήρου, σωλήνες ἐκ καουτσούκ, στεγνωτήριον, καὶ τὸ διὰ τὴν ἐπεξεργασίαν κιβώτιον.

ΘΕΤΙΚΑ ΑΝΤΙΤΥΠΑ

Μετὰ τὴν ἐπιτυχὴ διεξαγωγὴν τῶν ἀρνητικῶν πλακῶν, τοῦθ' ὅπερ εἶνε καὶ τὸ δυσκολώτερον, ὑπολείπεται πλέον ἢ ἐπι φωτογραφικῶν χαρτῶν ἐκτύπωσις τοῦ φωτογραφηθέντος ἀντικειμένου.

Εἰς τὰ καταστήματα φωτογραφικῶν εἰδῶν εὐρίσκειται διαφόρων εἰδῶν ευκρίθηνος ἢ φωτογραφικῆς χάρτης: μετὰ τὰς ἐξῆς διαστάσεις 6 1/2 X 9 X 12, 13 X 18, 18 X 24 καὶ διαφόρους ἄλλας καθὼς καὶ εἰς μεγάλους κυλίεδρους.

Τὸ δὲ χροῖμα εἶνε λευκόν, ροδίνον καὶ μώβ. Ἐκ τούτων τὸ μὲν λευκὸν ἀρμύζει διὰ τὰ τοπεῖα καὶ μνημαῖα τὰ δὲ λοιπὰ διὰ τὰς προσωπογραφίας. Ἐν τούτοις τοῦτο ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς καλαισθησίας τοῦ φωτογράφου.

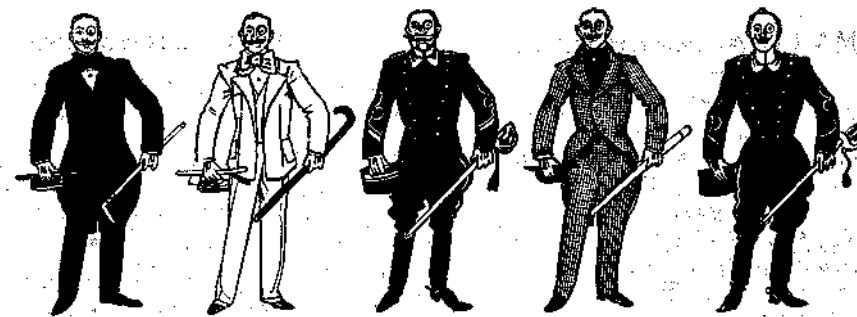
Διὰ τὰ θετικά ἀντίτυπα χρειάζομεθα τὰ ἐξῆς ἀντικείμενα.

- Ἐν πιστήριον. Δύο πινάκια. Ἐν ὕαλινον δοχεῖον μετὰ ὑποδιαίρεσεων τοῦ μέτρου. Δύο ὕαλινα χωνία ὡς καὶ ἐν στήριγμα. Φιαλίδια σταγανομετρικά. Δύο μεγάλα ἐκ λευκοσιδήρου πινάκια. Φωτοσκιστικὰς τινὰς: ὕαλους διαφόρων μεγεθῶν. Ἐν σιδηροῦν τρίγωνον ἢ χρυστάλλινον τετράγωνον διὰ νὰ κόπτωμεν τὰ ἐπι χάρτου ἀντίτυπα. Ἐν μαχαίριδιον διὰ τὴν ἀποκοπὴν τοῦ φωτογ. χάρτου. Ἐν πλατὺ πινέλον διὰ τὸ κόλλημα καὶ τέλος ἂν δύνασθε προμηθευθεῖτε ἐν στιλβωτικὸν πιστήριον. Ταῦτα εἶνε τὰ ἀπαραίτητα διὰ τὰ ἐπι τοῦ εὐαισθητοῦ χάρτου φωτογραφικὰ ἀντίτυπα, παρακατιόντες δὲ θέλομεν ἰδῆ κατὰ σειρὰν τὴν χρῆσιν ἐνὸς ἐκάστου. Ἐν Ἑλλάδι γίνεται καταναλώσις Γαλλικοῦ κυρίως καὶ Γερμανικοῦ χάρτου.

Ἀνωτέρω εἴπωμεν ὑπάρχει τριῶν χρωμάτων χάρτης λευκῆς, ροδίνος καὶ μώβ, ὧν ἡ ἐπιφάνεια εἶνε ἢ στιλπνὴ ἢ θαμβῆ (mat).

(Ἔπεται συνέχεια)

ΑΝΑΡΧΑΣ ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ



Εἰς τὸ περί Διαλύσεως τῆς Βουλῆς πολυθρύλητον ζήτημα, ἀπαντῶσιν οἱ ἀνωθι βουλευταί.

Ὁ Ἀος (πρώτην φοράν ἐκλεχθεὶς βουλευτῆς) — Καλὲ τί λέτε; νὰ διαλυθῇ; Ἄ! εἶνε περιττόν. Πρέπει πρῶτον νὰ τελειώσῃ τὰς ἐργασίας τῆς.

Ὁ Βος (ἐμπορὸς ἐπι τῆς ὁδοῦ Αἰόλου) Αἱ διαλύσεις εἶνε μὲν ὀλίγον ἐπικύνδυναι, ἀλλ' ὡς ἐπι τὸ πολὺ ὠφελούσιν!

Ὁ Γος (Θεοτοκοζαϊμικός) Ἄς μὴ τὴν διαλύσουν καὶ... βλέπομεν...!

Ὁ Δας (βουλευτῆς ἐνηλικιωθεὶς κατὰ τὴν παρελθούσαν σύνδον) Τώρα ἄς διαλυθῇ ἡ Βουλὴ!

Ὁ Εος (ἐπίδοχος ὑπουργός) Μά! πρέπει νὰ διαλυθῇ, ἄλλως εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐργασθῶμεν.



Δημοσιογράφος τις μανιώδης συλλέκτης αὐτογράφων μεγάλων ἀνδρῶν, ἐγράψι πρὸς τὸν Μυριανθοῦσιν, πρᾶκαλὸν νὰ λάβῃ παρ' αὐτοῦ αὐτόγραφον.

Ὁ Μυριανθοῦσις ἀπήντησεν:

« Ἀδύνατον, κύριε, νὰ σᾶς εὐχριστήσω ».

X

Δύο μικροὶ ἀδελφοὶ ὁ Γιάγκος καὶ ἡ Λέλα, ἐμάλωσαν, διότι ὁ πρῶτος τῆς ἐπῆρε μίαν πεντάρα, ὅτε ἡ μήτηρ των, ἐπέπληξε τὸν Γιάγκον λέγουσα:

— Ἔλα, παιδί μου, δότε τὴν πεντάραν εἰς τὴν Λέλα. Δὲν συλλογίζεσαι τί κακὸ πρᾶγμα ἔκαμες; τί θὰ εἴπῃς εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν;

Καὶ ὁ μικρὸς ἀτακτὸς, περιφρονητικῶς:

— Ἄμ! ὡς ποῦ ν' ἀρθῇ ἡ δευτέρα παρουσίαι μορεῖ ἡ Λέλα νὰ μευ πάρῃ δύο πεντάραι.

X

Διάλογος μεταξύ χαμινίων:

— Φαίνεται νὰ εἶνε ἀλήθεια, ὅτι τὰ αὐγά καθαρῶν τῆ φωνῆ.

— Μὰ βέβαια! γιὰτὶ καὶ οἱ κότταις ἄμα κάνουν αὐγά δὲν ἀκοῦς τί δυναταῖς φωνᾶς βγαίνουν;

X

Ὁ κ. Ν. ἦλθεν εἰς ἐπίσκεψιν τοῦ φίλου του κ. Β.

Ὅτε ἐξελθὼν ὁ ὑπηρέτης τούτου λέγει:

— Ὁ κύριός μου ἐξῆλθε.

— Θὰ ἀργήσῃ νὰ ἐπιστρέψῃ;

Ἐρωτᾷ ὁ κ. Ν.

— Περιμένετε νὰ τὸν ἐρωτήσω...

X

Ὁ Ζεζὸς ἐρωτᾷ φίλον του τινά.

— Τί κάμνει ἡ μήτηρ σας.

— Ἀπέθνηε πρὸ τριῶν μηνῶν.

— Κρίμα! Δὲν θὰ τὴν βλέπω πλέον συχνά!



Πνευματικές Ασκήσεις

70. Γρίφος.

Ἦγει, νῆες, τιμὴ τί; Ἦ ΚΑ πᾶς ΚΑ κί, η
ΚΑ

71. Λένιγμα.

Ὅπως ἔχω ἂν μ' ἀφίσης
πρότενος ἡμῶν πολέμου
κι' ἂν ποτε τυχὼν θελήσης,
νά με ἀποκεφαλίσῃς.
Θά με βρῆς με εὐκόλλα
μὰ χωρὶς ὀρθογραφία,
εἰς τὸν οὐρανὸν νὰ φέγγω.
Καὶ ἂν οὕτως ὅπως εἶμαι
τὸ κεφάλι μ' ἀφαιρέσης
εἰς τὴν κάραν σου θά κερτίσι
καὶ ποσὺς μὴν ἀπορέσης.

72. Διπλὴ Ἀκροστιχίς.

Γ' ἀρχικὰ γράμματα τῶν ζητουμένων λέξεων
ἀποτελοῦν ἴσων οἰκιακόν, τὰ δὲ δευτέρω θέσιν τῆς
Χαλκιδικῆς.

1. Κοιταρᾶς, 2. Προστάτης τῶν Ἀθηνῶν 3.
Ξεγυμνωτὴς ἀνθρώπων 4. Ἐπιθετόν.—

73. Τρίγωνον.

- 1) Πρᾶγμα ἀναπαυτικόν.
- 2) Μέλος τοῦ σώματος.
- 3) Ἐπίρρημα χρονικόν.
- 4) Ἀντωνυμία.
- 5) Γράμμα.

Ἄλεξ. Χαρίτος

74. Λένιγμα.

Τώρα μ' ἔχεις
δὲν με βλέπεῖς
ἂν μ' ἐκφράσης
θά με χάσης.—

75. Γρίφος.

Ἦ Σιών ὡς Ἄρης τόσα μὴν ἔσθ' ἀπερ εἶπα 3.

76. Λένιγμα.

Ἄνθος εἶμαι καὶ καλὸ
ὅπως ἔχω ἂν μ' ἀφίσης
πάλιν δ' ἄνθος θά γενῶ
ἐάν τρία μ' ἀφανίσῃς.—

77. Γρίφος.

Εἶ ἦσο ὡς νὰ ΔΣ ὠραίος βασιλεὺς Τ' ὦνεϊ οὐδ' αἰών.

78. Λένιγμα.

Πτερὰ ἀπλῶν
μεγάλᾳ κί' ἀνοίγω
πλὴν δὲν κατορθώνω
ποτέ μου νὰ φύγω
ἀπ' τὴν θέσιν μου.—

79. Γρίφος.

ἄγω
Δὺ Ριον ὁδοὶ 20 ὦν

80. Γρίφος.

Μ' ἄνθη πολλὰ τὸν πκέκομεν
κι' ἂν τρία ἀπ' τ' ἄνθη μόνον
ἀφαιρέσωμεν ἀπ' τ' ὄλον
φῶς ἀπλεκτόν θά ἔχωμεν.—

Ἐκ Δαρίσσης

Γ. Δ. Γιαγιάδης

Ἐν Χανίοις Κρήτης προτιμή-
σατε τὸ μέγα ξενοδοχεῖον ἢ Ἀκρό-
πολις, τοῦ κ. Πολυτοπούλου.

ΜΕΓΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΑΔΕΛΦΩΝ ΚΑΝΤΑ

ΠΑΡΤΕΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ ΑΝΘΩ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΥ ΜΠΕΚ

Τὸ πασιγνωστὸν καὶ ἀρχαιότατον φωτογραφεῖον
Ἀδελφῶν Κάντα πρὸ πολλοῦ ἤνοιξε τὰς πύλας του ἐν
τῷ νέῳ παρά τὴν Πλ. Συντάγματος καταστήματι μετὰ
πολλῶν μεταρρυθμίσεων.

Αἰθουσα καὶ Χημικὸν διὰ τοὺς ἔρασιτέχνας

Μεγίστη ἀνάγκη ὑπῆρχε τοιαύτης κενотоμίας. διότι
πολλοὶ ἔρασιτέχνηαι εὐτῶ ἀντὶ μικρᾶς πληρωμῆς ἔχουσιν
εἰς τὴν διάθεσιν τῶν καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν σκοτει-
νὸν θάλαμον, χημικὰ προϊόντα, πλάκας λιτανικῶς, φω-
τογρ. χάρτας, χαρτόνια κτλ.

Αἰθουσα τῶν Κυριῶν διὰ τὰς ἀμφίσεις.

Πρὸς τοῦτο παρεσκευάσθη κομφοτάτη αἰθουσα μετὰ
πολυτίμων κοσμημάτων, καὶ ἀραιωτάτων καθρεπτῶν
καὶ ἐπίπλων, ἵνα οὕτως αἱ κυραὶ παρασκευαζόμεναι
φωτογραφοῦνται ἐν ἀμφίσει χαροῦ, ἐν ἔθνικῇ ἐνδυ-
μασίᾳ ἢ ἀρχαίᾳ.

Τὸ ἐργαστήριον. Γερμανὸς τεχνίτης.

Διὰ τὰς ἐπεξεργασίας τῶν πλακῶν τὰς μεγεθύσεις
κτλ. ἐκλήθη ἐξοχος γερμανὸς καλλιτέχνης, ὅστις μετὰ
τῆς πολυμαθοῦς Διευθυντρίας θὰ παρασκευάζῃ τὰ
θαιμασιώτερα ἔργα τῆς φωτογραφικῆς.

Μεγεθύσεις τελειόταται καὶ πρωτοφανεῖς φωτογρα-
φίαι ἐπὶ πλατίνας.

Φωτογραφίαι ἐπὶ μεταξωτῶν μανδουλίων.

Φωτογραφίαι ἐπὶ μεταξωτῶν προσκεφάλων καὶ ἐν
γένει ἐπὶ παντὸς μεταξωτοῦ ἀντικειμένου.

Εἰδικὴ καλλιτέχνης φωτογράφος ἐξοχος εἰς τὰς ὑδα-
τόγραφίας καὶ ἐλαιογραφίας θὰ ἐπεξεργάζεται τὰς
χρωματιστάς φωτογραφίας.

ΒΙΒΛΙΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ Δ. ΦΕΞΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΟΔΟΣ ΑΙΟΛΟΥ 116

	Σελ.	Δρ.
Ἰταλοελληνικὸν Λεξικὸν Π. Μ. Περιδίου	1028	9.50
Γερμανοελληνικὸν Λεξ. Ἐμ. Δρακοπούλου	976	9.50
Ἑλληνογερμανικὸν Λεξικὸν Χρ. Χαμαδᾶ	952	9.50
Ἀγγλοελληνικὸν Λεξικὸν Γ. Ἀλεξάνδρου	1060	8.50
Ἑλληνοαγγλικὸν Λεξικὸν »	912	8.50
Γαλλοελλην. Λεξ. Θ. Κυπρίου (δίτομον)	2238	14.50
Ἑλληνογαλ. Λεξ. » » »	1568	14.50
Ὀμηρικὸν Μέγαν Λεξικὸν Ι. Πανταζίδου	1000	7.50
Λατινοελληνικὸν Λεξικὸν Σ. Κουμανούδη	1248	8.50
Ἀγγλικὴ Μέθοδος ἀνευ διδάσ. Χ. de Bouge	712	6.50
Γαλλικὴ Μέθοδος » » »	968	8.50
Ἰταλικὴ Μέθοδος » » »	592	6.50
Γερμανικὴ Μέθοδος » » Sunderson	248	3.50
Ἀγ. Διάλ. μετὰ προφορᾶς Ν. Κωντοπούλου	152	2.00
Γαλλικοὶ Διάλογοι μετὰ προφορᾶς μικροὶ	160	1.00
Ἀγγλικοὶ Διάλογοι μετὰ προφορᾶς μικροὶ	160	1.00
Ἠχὼ τοῦ Λονδίνου	428	1.00
Ἠχὼ τῶν Παρισίων	476	1.50
Γραμματικὴ τῆς Ἀγγλικῆς γλώσσης	160	2.10
Ἀγγλικὸν Ἀλφαριθμητικὸν Α. Γεωργιάδου	49	75
Γερμανικοὶ Διάλογοι δι' ἑλ. χαρακτήρων	428	1.25
Γερμανικὴ Γραμματικὴ Χρ. Χαμαδᾶ	428	2.00
Ἰταλικὸν Ἀλφαριθμητικὸν	48	0.75

Τ' ἀνωτέρω βιβλία ἀποστέλλονται παντὶ τῷ αἰτοῦντι
ἐλευθερὰ ταχυδρομικῶν τελῶν ἀμα τῇ λήψει τοῦ ἀντι-
τίμου. Διὰ τὸ ἕξωτερον αἱ τιμαὶ εἰς φρ. χρ.

Προσεχῶς ἐκδοθήσονται οἱ Ἀθλοὶ τοῦ Η. Οὐγῶκ.

